

Briuselis, 2024 m. gegužės 8 d.
(OR. en)

9681/24

Tarpinstitucinė byla:
2022/0407(CNS)

FISC 105
ECOFIN 556

PRANEŠIMAS

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 9403/24

Komisijos dok. Nr.: 15841/22

Dalykas: Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB, kiek tai susiję su skaitmeniniam amžiui pritaikytomis PVM taisyklėmis, projektas
– Bendras požiūris

Delegacijoms pridedamas pirmininkaujančios valstybės narės parengtas pirmiau nurodyto Tarybos direktyvos projekto kompromisinis tekstas, kuris bus pateiktas Tarybai siekiant susitarti dėl bendro požiūrio.

Projektas

TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB, kiek tai susiję su skaitmeniniam amžiui
pritaikytomis PVM taisyklėmis**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavusi nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialiosios teisėkūros procedūros,

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

kadangi:

- (1) skaitmeninės ekonomikos atsiradimas padarė didelį poveikį Sąjungos PVM sistemos veikimui, nes ji nėra pritaikyta naujiems skaitmeninio verslo modeliams ir nesudaro sąlygų visapusiškai panaudoti skaitmenizacijos teikiamų duomenų. Kad būtų atsižvelgta į šiuos pokyčius, turėtų būti iš dalies pakeista Tarybos direktyva 2006/112/EB¹;
- (2) PVM ataskaitų teikimo prievolės turėtų būti pritaikytos taip, kad padėtų spręsti platformų ekonomikos problemas ir sumažinti poreikį daug kartų registruotis PVM mokėtoju Sąjungoje;
- (3) apskaičiuota, kad 2020 m. Sąjungoje negautos pajamos iš PVM, vadinamos PVM surinkimo atotrūkiu, buvo 93 mlrd. EUR², o didelę šios sumos dalį sudaro negautos pajamos dėl sukčiavimo, visų pirma dingusio prekiautojo sukčiavimo Bendrijos viduje³, sudarančios apytikriai 40–60 mlrd. EUR⁴. Konferencijos dėl Europos ateities galutinėje ataskaitoje piliečiai ragina suderinti ir koordinuoti mokesčių politiką ES valstybėse narėse, kad būtų užkirstas kelias mokesčių slėpimui ir vengimui, skatinti ES valstybes nares bendradarbiauti siekiant užtikrinti, kad visos ES įmonės mokėtų teisingą mokesčių dalį. Inicijatyva „PVM skaitmeniniame amžiuje“ dera su šiais tikslais.

¹ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

² PVM surinkimo atotrūkis yra bendras pagal PVM teisės aktus ir pagalbinis teisės aktus numatomų PVM pajamų ir faktiškai surinktos sumos skirtumas:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Europolas: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ Europos Audito Rūmai:

https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_LT.pdf

- (4) siekiant pagerinti tarpvalstybiniams sandoriams taikomų mokesčių surinkimą ir panaikinti esamą susiskaidymą, atsirandantį dėl to, kad valstybės narės diegia skirtingas ataskaitų teikimo sistemas, turėtų būti nustatytos Sąjungos skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų taisyklės. Pagal tokias taisykles mokesčių administratoriams turėtų būti teikiama informacija apie kiekvieną sandorį, kad būtų galima sutikrinti duomenis, padidinti mokesčių administratorių kontrolės pajėgumus ir užtikrinti atgrasomąjį poveikį, kiek tai susiję su reikalavimų nesilaikymu, kartu sumažinant skirtingose valstybėse narėse veiklą vykdančių įmonių patiriamas reikalavimų laikymosi išlaidas ir pašalinant kliūtis vidaus rinkoje;
- (5) kad tiek apmokestinamiesiems asmenims, tiek mokesčių administratoriams būtų lengviau automatizuoti ataskaitų teikimo procesą, sandoriai, apie kuriuos turi būti pranešama mokesčių administratoriams, turėtų būti dokumentuojami elektroniniu būdu. Elektroninių sąskaitų faktūrų naudojimas turėtų tapti standartine sąskaitų faktūrų išrašymo sistema. Nepaisant to, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama tiekimui šalies viduje leisti naudoti kitokias sąskaitas faktūras;
- (5a) siekiant užtikrinti kuo didesnę sąveikumą, elektroninės sąskaitos faktūros iš esmės turėtų atitikti Komisijos įgyvendinimo sprendime (ES) 2017/1870¹ nustatytą Europos standartą, kuriuo patenkinamas Direktyvos 2014/55/ES 3 straipsnio 1 dalyje nustatytas prašymas sukurti elektroninės sąskaitos faktūros pagrindinių elementų semantinio duomenų modelio Europos standartą. Tačiau valstybėms narėms gali būti leidžiama tiekimui šalies viduje ir toliau taikyti kitus standartus;

¹ 2017 m. spalio 16 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1870 dėl nuorodos į Europos elektroninių sąskaitų faktūrų standartą ir jo sintaksių sąrašą paskelbimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/55/ES (OL L 266, 2017 10 17, p. 19).

- (5b) valstybės narės, kompetentingos nustatyti sąskaitų faktūrų išrašymo taisykles, turėtų imtis priemonių, kurios gali apimti, pavyzdžiui, akreditavimo schemas, siekdamos užtikrinti, kad apmokestinamųjų asmenų išrašytos elektroninės sąskaitos faktūros atitiktų leidžiamų standartų techninę sintaksę ir semantiką ir jose būtų pateikiami visi pagal tą standartą nustatyti būtini duomenys. Šios priemonės gali būti taikomos arba apmokestinamiesiems asmenims, kurie privalo išrašyti sąskaitą faktūrą, arba paslaugas teikiančioms trečiosioms šalims, arba abiem atvejais. Asmenys, kuriems tos priemonės yra skirtos, bus atsakingi už šių priemonių taikymą. Vis dėlto tos priemonės neturėtų trukdyti apmokestinamiesiems asmenims pasirinkti sąskaitų faktūrų išrašymo ir siuntimo klientui priemonių, t. y. tai daryti tiesiogiai patiems arba tarpininkaujant trečiosioms šalims, arba, jei įmanoma, per viešąją platformą;
- (5c) nacionalinių skaitmeninių ataskaitų teikimo sistemų veiksmingumui galėtų kilti pavojus, jei apmokestinamieji asmenys nesilaikytų prievolės išrašyti elektronines sąskaitas faktūras dėl sandorių, kurių atžvilgiu taikoma prievolė teikti ataskaitas. Atsižvelgiant į sandorių ir ekonominių mainų skaitmenizavimą ir šios direktyvos tikslus, PVM skaitmenizavimo tikslais, be kita ko, siekiant užtikrinti veiksmingesnę kovą su sukčiavimu, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti, kad elektroninės sąskaitos faktūros, išrašytos laikantis PVM direktyvoje nustatyto reikalaujamo standarto, turėjimas taptų esmine sąlyga įgyti teisę atskaityti arba susigrąžinti mokėtiną ar sumokėtą PVM;

- (6) siekiant užtikrinti standartizaciją PVM ataskaitų teikimo srityje, elektroninės sąskaitos faktūros apibrėžtis turėtų būti suderinta su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/55/ES¹ vartojamos sąvokos apibrėžtimi. Todėl elektroninės sąskaitos faktūros apibrėžtis apims tik elektronines sąskaitas faktūras, kurios bus išrašomos, perduodamos ir apdorojamos struktūrizuotu elektroniniu formatu, kuris suteikia galimybę jas apdoroti automatinio ir elektroniniu būdu. Prievolė naudoti struktūrizuotą formatą turėtų apimti bent jau praneštinus duomenis. Todėl ši apibrėžtis turėtų apimti mišrias sąskaitas faktūras, kuriose pateikiami ir struktūrizuotu formatu įvesti duomenys, ir duomenys, įvesti nestruktūrizuotu žmogaus skaitomu formatu, jei į tokias sąskaitas faktūras įtraukti visi duomenys, kurie turi būti pateikiami struktūrizuotu formatu;
- (7) kad PVM ataskaitų teikimo sistema būtų veiksmingai taikoma, būtina, kad informacija mokesčių administratorių pasiektų nedelsiant. Todėl tarpvalstybinių sandorių atveju taikomas sąskaitos faktūros išrašymo terminas turėtų būti 10 dienų po apmokestinimo momento;
- (8) elektroninė sąskaita faktūra turėtų palengvinti automatinį kontrolės tikslais reikalingų duomenų perdavimą mokesčių administratoriui. Todėl elektroninėje sąskaitoje faktūroje turėtų būti nurodyti visi duomenys, kurie pagal skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimus struktūrizuotu formatu turi būti perduodami mokesčių administratoriui;

¹ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/55/ES dėl elektroninių sąskaitų faktūrų naudojimo viešuosiuose pirkimuose (OL L 133, 2014 5 6, p. 1).

- (9) Įdiegti elektroninės sąskaitos faktūros kaip standartinio sandorių dokumentavimo PVM tikslais metodo nebūtų įmanoma, jei elektroninės sąskaitos faktūros naudojimas ir toliau priklausytų nuo gavėjo pripažinimo, ypač santykių „verslas verslui“ kontekste. Todėl tais atvejais, kai sąskaitos faktūros išrašomos apmokestinamiesiems asmenims ir neapmokestinamiesiems juridiniams asmenims, tokio pripažinimo nebeturėtų būti reikalaujama išrašant Europos standartą atitinkančias elektronines sąskaitas faktūras, nebent valstybė narė pasinaudojo galimybe leisti naudoti popierines sąskaitas faktūras arba sąskaitas faktūras elektroniniu formatu, kurios nėra elektroninės sąskaitos faktūros. Tais atvejais, kai valstybė narė savo teritorijoje leidžia taikyti kitus standartus prekių tiekimui ar paslaugų teikimui, ta valstybė narė gali nuspręsti, kad nereikalaujama, jog gavėjas pripažintų pagal tuos standartus išrašytas sąskaitas faktūras. Kai elektroninės sąskaitos faktūros išrašomos kitiems asmenims, gali būti ir toliau reikalaujama, kad gavėjas jas pripažintų;
- (10) Komisija įvykdė savo prievolę pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių, taikomų nuo 2013 m. sausio 1 d., poveikio ir visų pirma dėl to, koku mastu jos veiksmingai padėjo sumažinti įmonėms tenkančią administracinę naštą, kaip reikalaujama Direktyvos 2006/112/EB 237 straipsnyje. Kadangi ši prievolė jau įvykdyta, ji turėtų būti išbraukta iš tos direktyvos;
- (11) prievolė teikti sumuojamąsias ataskaitas, skirtas pranešti apie sandorius Bendrijos viduje, turėtų būti panaikinta, nes šiems sandoriams taikomi skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimai tarpvalstybiniam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, tačiau informacija pateikiama greičiau ir yra išsamesnė;
- (12) kad apmokestinamiesiems asmenims būtų lengviau perduoti sąskaitų faktūrų duomenis mokesčių administratoriui, valstybės narės turėtų leisti apmokestinamiesiems asmenims naudotis tokiam perdavimui atlikti reikiamomis priemonėmis, kurias naudojant duomenis galėtų siųsti tiesiogiai apmokestinamasis asmuo arba to apmokestinamojo asmens vardu trečioji šalis ar, jei įmanoma, viešasis portalas;

- (13) nors informacija, kuri turi būti perduodama pagal skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimus, taikomus tarpvalstybiniam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, turėtų būti panaši į informaciją, kuri buvo perduodama naudojant sumuojamąsias ataskaitas, būtina reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys pateiktų papildomus duomenis, įskaitant banko duomenis, tam, kad mokesčių administratoriai galėtų vykdyti ne tik prekių, bet ir finansinių srautų stebėseną;
- (14) reikėtų vengti užkrauti nereikalingą administracinę našta skirtingose valstybėse narėse veiklą vykdančioms apmokestinamiesiems asmenims. Todėl tokie apmokestinamieji asmenys turėtų galėti pateikti reikiamą informaciją savo mokesčių administratoriams naudodamiesi Europos standartu. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama numatyti papildomus duomenų teikimo formatus, kurių tam tikriems apmokestinamiesiems asmenims galėtų būti lengviau laikytis;
- (15) siekiant užtikrinti būtiną tarpvalstybinio prekių tiekimo ir paslaugų teikimo duomenų teikimo suderinimą, teiktina informacija turėtų būti vienoda visose valstybėse narėse, nesuteikiant valstybėms narėms galimybės prašyti papildomų duomenų;
- (16) mokesčių administratoriai turėtų gauti būtinus duomenis apie visus sandorius, kuriems taikoma prievolė teikti ataskaitas. Norint pasiekti šį tikslą, atrodo, tikslinga reikalauti, kad klientas praneštų apie sandorį. Tai leistų atlikti kryžminę šių duomenų ir tiekėjo pateiktų duomenų patikrą ir būtų pateikiama informacija tuomet, kai tiekėjas neįvykdo prievolės teikti ataskaitas. Tačiau gali būti taip, kad valstybių narių priimtos priemonės, susijusios su sąskaitų faktūrų išrašymu ir ataskaitų teikimu, suteiktų pakankamai garantijų, kad tiekėjas pateiks duomenis mokesčių administratoriui kiekvieną kartą, kai išrašoma sąskaita faktūra. Tokiomis aplinkybėmis valstybėms narėms turėtų būti leidžiama netaikyti šios taisyklės ir prekes bei paslaugas įsigyjančiam asmeniui netaikyti prievolės teikti duomenis apie tuos sandorius;

- (17) kelios valstybės narės savo teritorijose sudaromiems sandoriams yra nustačiusios skirtingus ataskaitų teikimo reikalavimus, todėl skirtingose valstybėse narėse veiklą vykdančiams apmokestinamiesiems asmenims tenka didelė administracinė našta, nes jie turi pritaikyti savo apskaitos sistemas, kad atitiktų tuos reikalavimus. Siekiant išvengti dėl tokio skirtumo atsirandančių išlaidų, valstybėse narėse įdiegtos sistemos, pagal kurias teikiamos ataskaitos apie jų teritorijoje apmokestinamųjų asmenų tarpusavyje vykdomą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą už atlygį, turėtų atitikti tas pačias ypatybes, kurias turi tarpvalstybiniam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui taikoma sistema. Valstybės narės turėtų numatyti elektronines informacijos perdavimo priemones ir, kaip yra tarpvalstybinio prekių tiekimo ir paslaugų teikimo atveju, apmokestinamasis asmuo turėtų galėti pateikti duomenis pagal Įgyvendinimo sprendime (ES) 2017/1870 nustatytą Europos standartą, net jei atitinkama valstybė narė galėtų numatyti papildomus duomenų perdavimo standartus. Turėtų būti leidžiama, kad duomenis siųstų tiesiogiai apmokestinamasis asmuo arba to asmens vardu trečioji šalis ar, jei įmanoma, viešasis portalas;

- (18) valstybės narės neturėtų būti įpareigosios nustatyti tikralaikį sandoriais grindžiamų skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų kitam jų teritorijoje vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui už atlygį, nei tas, kuriam taikomi ataskaitų teikimo reikalavimai dėl tarpvalstybinio prekių tiekimo ir paslaugų teikimo. Tačiau jei jos ketina nustatyti tokį reikalavimą ateityje, jos turėtų tai padaryti laikydamosi naujų taisyklių dėl skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų, taikomų valstybės narės teritorijoje apmokestinamųjų asmenų vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui sau ir tarpusavyje vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, kurios yra suderintos su tarpvalstybiniam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui taikomais skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimais. Valstybės narės, kurios jau yra įdiegusios ataskaitų apie šiuos sandorius teikimo sistemą, turėtų pritaikyti tokias sistemas, siekdamos užtikrinti, kad duomenys būtų teikiami laikantis skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų, taikomų valstybės narės teritorijoje apmokestinamųjų asmenų vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui sau ir tarpusavyje vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui;
- (19) siekdama įvertinti skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų veiksmingumą, Komisija turėtų parengti vertinimo ataskaitą, kurioje būtų įvertintas elektroninių sąskaitų faktūrų naudojimo ir tiek ES vidaus, tiek nacionalinių skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų poveikis PVM surinkimo veiksmingumui ir PVM surinkimo atotrūkio mažinimui ir apmokestinamųjų asmenų bei mokesčių administratorių patiriamoms įgyvendinimo ir reikalavimų laikymosi išlaidoms, kad būtų galima patikrinti, ar taikant sistemą yra pasiekti jos tikslai arba ar ją reikia toliau koreguoti;
- (20) valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė toliau taikyti kitas priemones, kuriomis užtikrinamas tinkamas PVM surinkimas ir užkertamas kelias sukčiavimui mokesčiais. Tačiau jos neturėtų galėti nustatyti papildomų bendrųjų sandoriais grindžiamų ataskaitų teikimo prievolių sandoriams, kuriems taikomi skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimai, nebent to reikalaujama nacionaliniu lygmeniu tam, kad būtų galima parengti ir pateikti PVM deklaraciją, arba audito tikslais. Tai reiškia, kad valstybėms narėms leidžiama, taikant šioje direktyvoje nustatytas tikralaikį ataskaitų teikimo prievoles, kartu išlaikyti savo nacionalines ataskaitų teikimo priemones, grindžiamas, pavyzdžiui, SAF-T sistema, taip pat ataskaitų teikimo prievoles, kurios nėra bendrojo pobūdžio, pavyzdžiui, kasos aparatus. Be to, nėra ribojamos valstybių narių galimybės audito metu prašyti informacijos iš apmokestinamųjų asmenų, nes tokia informacija gaunama tik valstybės narės prašymu, o ne dėl to, kad apmokestinamieji asmenys aktyviai teikia ataskaitas;

- (20a) siekdamas supaprastinti PVM surinkimo procedūrą arba užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui, kelios valstybės narės, gavusios išankstinį leidimą pagal 395 straipsnį, prireikus nustatė nacionalinę prievolę teikti skaitmenines tikralaikės sandoriais grindžiamas ataskaitas. Tos valstybės narės ir jų teritorijose įsisteigę apmokestinamieji asmenys pastaruoju metu daug investavo, kad užtikrintų šių sistemų veikimą ir šių tikslų įgyvendinimą. Atsižvelgiant į tai, šios valstybės narės išimties tvarka turėtų privalėti pritaikyti savo sistemas taip, kad užtikrintų, jog duomenys būtų teikiami laikantis skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų, taikomų jų teritorijoje apmokestinamųjų asmenų vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui sau ir tarpusavyje vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, tik ne vėliau kaip 2035 m., nebent Komisijos vertinimo ataskaitoje būtų atskleisti tarpvalstybinio skaitmeninių ataskaitų teikimo sistemos veikimo trūkumai, dėl kurių prireikus galėtų tekti pratęsti jų vidaus ataskaitų teikimo sistemos suderinimo terminą.
- (21) platformų ekonomika sukėlė tam tikrų sunkumų, su kuriais susiduriama taikant PVM taisykles, visų pirma nustatant paslaugų teikėjo apmokestinamąjį statusą ir vienodas sąlygas mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI) ir kitoms įmonėms;
- (22) platformų ekonomika lėmė nepagrįstą paslaugų, teikiamų per interneto platformas, kurioms netaikomas apmokestinimas PVM, ir paslaugų, teikiamų tradicinėje ekonomikoje, kurioms taikomas PVM, tarpusavio konkurencijos iškraipymą. Šis iškraipymas buvo didžiausias dviejuose didžiausiuose platformų ekonomikos sektoriuose, kuriuose vykdoma e. prekyba, t. y. trumpalaikės būsto nuomos sektoriuje ir keleivių vežimo keliais sektoriuje. Tačiau pripažįstama, kad kai kuriose valstybėse narėse šis skirtumas gali būti akivaizdesnis nei kitose;
- (23) todėl būtina nustatyti taisykles, kuriomis būtų šalinami konkurencijos iškraipimai trumpalaikės būsto nuomos ir keleivių vežimo keliais paslaugų sektoriuose – pakeisti platformų vaidmenį renkant PVM (kai jos tampa paslaugų teikėju laikomu asmeniu). Pagal šį paslaugų teikėju laikomo asmens modelį, kuris yra teisinė fikcija, neturinti poveikio taisyklėms, kurios nepatenka į PVM teisės aktų taikymo sritį, turėtų būti reikalaujama, kad platformos taikytų PVM, kai pagrindiniai teikėjai jo netaiko, nes yra, pavyzdžiui, neapmokestinamieji asmenys arba apmokestinamieji asmenys, besinaudojantys specialia mažosioms įmonėms skirta schema;

- (23a) tačiau, siekiant išsaugoti PVM neutralumą, platformos neturėtų būti traktuojamos kaip tiekėju ar teikėju laikomas asmuo ir todėl neturėtų taikyti PVM, kai pagrindiniai tiekėjai ar teikėjai pateikia mokėtojo kodą PVM tikslais ir deklaruoja, kad jie taikys PVM, kurį kitu atveju turi taikyti tiekėju ar teikėju laikomas asmuo;
- (24) vis dėlto, jei valstybė narė mano, kad jos teritorijoje konkurencija nėra taip iškraipoma, tikslinga jai suteikti galimybę į šios taisyklės taikymo sritį neįtraukti apmokestinamųjų asmenų, jos teritorijoje besinaudojančių specialia mažosioms įmonėms skirta schema, kuriems priešingu atveju būtų sistemingai taikoma tiekėju ar teikėju laikomo asmens taisyklė. Tokiais atvejais šia galimybe besinaudojančios valstybės narės turėtų užtikrinti, kad platforma galėtų lengvai nustatyti, kad pagrindinis tiekėjas ar teikėjas veikia pagal specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą, pavyzdžiui, numatydamas galimybę naudoti konkretų mokėtojo kodą arba elektroninę pažymą, kurioje nurodoma, kad pagrindinis tiekėjas ar teikėjas naudojasi specialia mažosioms įmonėms skirta schema, arba kokias nors kitas priemones, kuriomis galima lengvai patikrinti šį statusą;
- (25) siekiant užtikrinti minimalų skirtingų nacionalinių PVM sistemų suderinamumą, kiek tai susiję su trumpalaikės būsto nuomos paslaugų teikimui taikoma tvarka, ši nuomos paslauga turėtų būti laikoma atliekančia panašią funkciją kaip viešbučių sektorius, jei ji yra nepertraukiama, teikiama tam pačiam asmeniui ne ilgiau kaip 30 nakvynių. Tačiau, siekiant prisitaikyti prie skirtingų nacionalinių sektoriaus ypatumų, valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kad trumpalaikės būsto nuomos paslaugoms pagal jų nacionalinę teisę būtų taikomi tam tikri kriterijai, sąlygos ir apribojimai;
- (25a) valstybės narės skirtingai aiškina platformų teikiamos tarpininkavimo paslaugos teikimo neapmokestinamiesiems asmenims vietą. Todėl būtina paaiškinti šią taisyklę ir užtikrinti bendrą kriterijų;
- (26) siekiant išvengti to, kad platformos dėl sandorių, kurių atžvilgiu jos traktuojamos kaip tiekėju ar teikėju laikomas asmuo, būtų įtraukiamos į specialią kelionių agentūroms skirtą schemą, reikėtų paaiškinti, kad tie sandoriai nepatenka į tos specialios schemos taikymo sritį. Taip pat reikėtų užtikrinti, kad kelionių agentūroms nebūtų taikoma tiekėju ar teikėju laikomo asmens taisyklė;

- (27) šiuo pasiūlymu nedaromas poveikis taisyklėms, nustatytoms kituose Sąjungos teisės aktuose, visų pirma 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas)¹, kuriuo reglamentuojami kiti interneto platformų paslaugų teikimo aspektai, pavyzdžiui, prievolės, taikomos interneto platformų, leidžiančių vartotojams sudaryti nuotolinės prekybos sutartis su prekiautojais, teikėjams;
- (28) Tarybos direktyvomis (ES) 2017/2455² ir 2019/1995³ buvo iš dalies pakeistos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos, susijusios su PVM taisyklėmis, kuriomis reglamentuojamas vartotojų atžvilgiu verslo vykdomos tarpvalstybinės e. prekybos veiklos apmokestinimas Sąjungoje. Tomis dalinio keitimo direktyvomis sumažinti konkurencijos iškreipimai, pagerintas administracinis bendradarbiavimas ir nustatyta keletas supaprastinimų. Nors tomis direktyvomis nustatyti daliniai pakeitimai, taikomi nuo 2021 m. liepos 1 d., iš esmės buvo sėkmingi, vis dėlto nustatyta, kad reikia tam tikrų patobulinimų;

¹ 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022 10 27, p. 1–102).

² 2017 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/2455, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB ir Direktyvos 2009/132/EB nuostatos, susijusios su tam tikromis pridėtinės vertės mokesčio prievolėmis, taikomomis paslaugų teikimui ir nuotolinei prekybai prekėmis (OL L 348, 2017 12 29, p. 7).

³ 2019 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva (ES) 2019/1995, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos, susijusios su nuotoline prekyba prekėmis ir tam tikromis šalies viduje tiekiamomis prekėmis.

(29) todėl kai kurias galiojančias taisykles reikėtų patikslinti. Tai taikytina, be kita ko, Direktyvos 2006/112/EB 59c straipsnyje nustatytai taisyklei, pagal kurią apskaičiuojama kalendorinė 10 000 EUR riba, kurios neviršijus tarpvalstybinis telekomunikacijų, transliavimo ir elektroninių (TTE) paslaugų teikimas ir Bendrijos vidaus nuotolinė prekyba prekėmis, kurias tiekia ES, bet tik vienoje valstybėje narėje įsisteigęs teikėjas ar tiekėjas, gali būti toliau apmokestinami PVM valstybėje narėje, kurioje tas TTE paslaugas teikiantis apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs arba kurioje tos prekės yra tuo metu, kai prasideda jų siuntimas ar gabenimas. Direktyvos 2006/112/EB 59c straipsnis turėtų būti iš dalies pakeistas, siekiant užtikrinti, kad apskaičiuojant 10 000 EUR ribą būtų atsižvelgiama tik į Bendrijos vidaus nuotolinę prekybą prekėmis, tiekiamomis iš valstybės narės, kurioje įsisteigęs apmokestinamasis asmuo, bet ne nuotolinę prekybą prekėmis iš kitoje valstybėje narėje esančių prekių atsargų. Siekiant paaiškinti tam tikrus praktinius aspektus, pavyzdžiui, interneto svetainės adreso pateikimą, būtini kiti nedideli pakeitimai;

(30) Direktyva 2006/112/EB taip pat turėtų būti iš dalies pakeista, siekiant patikslinti, kad speciali schema, skirta paslaugoms, kurias teikia Bendrijoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys (Sąjungoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims skirta schema), taikoma visoms įmonių paslaugoms vartotojams, kurias Sąjungoje teikia už Sąjungos ribų įsisteigę apmokestinamieji asmenys, o ne tik paslaugoms, teikiamoms Sąjungoje įsisteigusiems klientams. Tarybos direktyva (ES) 2022/542¹ nustačius naujas PVM tarifų taisykles ir siekiant apimti neapmokestinimą PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 151 straipsnį, taikomą prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, *inter alia*, pagal diplomatinius, konsulinius susitarimus ir tam tikroms kitoms tarptautinėms įstaigoms, taip pat būtina išplėsti OSS schemas, nurodytas Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 6 skyriuje, užtikrinant, kad į tų schemų taikymo sritį patektų nulinio tarifo ir PVM neapmokestinamas tiekimas su teise į atskaitą. Be to, Direktyva 2006/112/EB turėtų būti iš dalies pakeista, siekiant patikslinti laiką, iki kurio specialiomis schemomis besinaudojantis apmokestinamasis asmuo gali iš dalies pakeisti atitinkamas PVM deklaracijas pagal tris esamas supaprastinimo schemas – Sąjungoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims skirtą schemą, Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims skirtą schemą ir vieno langelio principu grindžiamą importo sistemą (IOSS). Šis patikslinimas sudarys sąlygas schemose registruotiems apmokestinamiesiems asmenims iki tų deklaracijų pateikimo termino atlikti atitinkamų PVM deklaracijų pataisymus. Be to, paaiškinama, kad ankstesnių PVM deklaracijų taisymai leidžiami tik paskesnių mokesčių laikotarpių PVM deklaracijose. Galiausiai, siekiant išvengti skirtumų taikant taisykles valstybėse narėse, turėtų būti aiškiai nustatytas pagal Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims ir Sąjungoje neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims skirtas supaprastinimo schemas teikiamų paslaugų apmokestinimo momentas;

¹ 2022 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva (ES) 2022/542, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2006/112/EB ir (ES) 2020/285 nuostatos dėl pridėtinės vertės mokesčio tarifų (OL L 107, 2022 4 6, p. 1).

- (31) PVM mokėtojo kodas paprastai turi būti registruojamas kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje vykdomi apmokestinamieji sandoriai. Tačiau, siekiant sumažinti atvejų, kai reikia daug kartų registruotis PVM mokėtojais, skaičių, Direktyva (ES) 2017/2455 į Direktyvą 2006/112/EB įtrauktos kelios priemonės, kuriomis siekiama kuo labiau sumažinti poreikį daug kartų registruotis PVM mokėtojais. Siekiant dar labiau sumažinti poreikį daug kartų registruotis PVM mokėtoju, nustatytos kelios pratęsimo priemonės, kuriomis remiamas bendros registracijos PVM tikslais Sąjungoje tikslas. Todėl turėtų būti nustatytos taisyklės, kuriomis būtų numatytos šios pratęsimo priemonės;
- (32) be kitų priemonių, Direktyva (ES) 2017/2455 buvo išplėsta vieno langelio principu grindžiamos minisistemos taikymo sritis, kad ji taptų platesne vieno langelio principu grindžiama sistema, apimančia visą Sąjungoje vykdomą tarpvalstybinį paslaugų teikimą neapmokestinamiesiems asmenims ir visą Bendrijos vidaus nuotolinę prekybą prekėmis. Išimtiniais atvejais elektroninės sąsajos, pavyzdžiui, prekyvietės ir platformos, kurios tampa tiekėjais ar teikėjais laikomais asmenimis tam tikro prekių tiekimo Sąjungoje atveju, taip pat gali deklaruoti tam tikrą šalies viduje vykdomą prekių tiekimą Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims skirtoje schemoje. Siekiant padėti įgyvendinti bendros registracijos PVM tikslais Sąjungoje tikslą, Sąjungoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims skirtos schemos taikymo sritis turėtų būti dar labiau išplėsta, kad apimtų kitą prekių tiekimą, įskaitant šalies viduje įmonių vykdomą prekių tiekimą vartotojams Sąjungoje, kai prekes tiekia apmokestinamieji asmenys, kurie nėra įsisteigę vartojimo valstybėje narėje, užtikrinant, kad įmonėms nereikėtų registruotis PVM mokėtojais kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje toks prekių tiekimas vartotojams vykdomas;

(33) PVM paprastai apskaičiuoja ir apskaito prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas. Tačiau tam tikromis aplinkybėmis valstybės narės gali nustatyti, kad pagal atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą už mokėtiną PVM privalo atsiskaityti tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų gavėjas, o ne prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas. Siekiant toliau padėti įgyvendinti bendros registracijos PVM tikslais Sąjungoje tikslą, turėtų būti nustatytos taisyklės, pagal kurias būtų privaloma taikyti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmą tais atvejais, kai tiekėjai ar teikėjai nėra įsisteigę ir įregistruoti PVM tikslais valstybėje narėje, kurioje turi būti sumokėtas PVM. Šie prekių tiekėjai ar paslaugų teikėjai, teikdami prekes ar teikdami paslaugas asmeniui, kuris yra įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, kurioje prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra apmokestinamas, turėtų taikyti atvirkštinį apmokestinimą. Kontrolės tikslais toks tiekimas ar teikimas turėtų būti nurodomas sumuojamojoje ataskaitoje. Valstybės narės gali ne tik nustatyti privalomą atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo naudojimą, bet ir taikyti šį mechanizmą neįsisteigusiems prekyautojams, tiekiantiems prekes ar teikiantiems paslaugas klientui, neatsižvelgiant į pastarojo statusą. Tačiau prekių tiekimui ar paslaugų teikimui, kuriems taikoma Direktyvos 2006/112/EB XII antraštinės dalies 4 skyriuje nustatyta maržos apmokestinimo schema, atvirkštinio apmokestinimo mechanizmas netaikomas;

(34) [išbraukta]

(35) [išbraukta]

(36) Direktyva (ES) 2017/2455 į Direktyvą 2006/112/EB įtrauktas konkretus supaprastinimas – IOSS, sukurta siekiant sumažinti PVM prievolių laikymosi našta, susijusią su tam tikrų mažos vertės prekių importu Sąjungos vartotojams. siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2006/112/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai geriau užtikrinti tinkamą IOSS PVM mokėtojo kodų naudojimą ir tikrinimo procesą toje direktyvoje numatyto atleidimo nuo PVM tikslais. Šiuo įgaliojimu Komisijai turėtų būti suteikta galimybė priimti įgyvendinimo aktą, siekiant nustatyti specialias priemones, kuriomis siekiama užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Tokios specialios priemonės apima, *inter alia*, unikalaus siuntos kodo susiejimą su IOSS PVM mokėtojo kodu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹ 5 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros ir šiuo tikslu tas komitetas – tai Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010² 58 straipsniu įsteigtas komitetas;

¹ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

² 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

- (37) tiekėjas ar teikėjas turi registruotis PVM mokėtoju, kai tas tiekėjas ar teikėjas nėra įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, kurioje PVM turi būti sumokėtas. Visų pirma, kai apmokestinamojo asmens nuosavos prekės perduodamos į kitą valstybę narę, be kita ko, to asmens su e. prekyba susijusios veiklos tikslais, atsiranda poreikis užsiregistruoti valstybėje narėje, iš kurios tos prekės perduodamos, ir valstybėje narėje, į kurią jos perduodamos. Atsižvelgiant į vienos bendros registracijos PVM tikslais Sąjungoje tikslą, atvejų, kai reikalaujama daugkartinė registracija PVM mokėtoju, skaičių reikėtų dar labiau sumažinti, numatant taikyti naują schemą pagal vieno langelio principu grindžiamų sistemų bendrą sistemą, kuria konkrečiai siekiama supaprastinti su tam tikru nuosavų prekių perdavimu susijusių PVM prievolių vykdymą; Be to, kai nuosavų prekių perdavimą apmokestinamasis asmuo atlieka kito apmokestinamojo asmens vardu ir jeigu perdavimas atliekamas ne aiškiu pastarojo prašymu, pirmasis privalo perduoti tam tikrą informaciją apie tų prekių perdavimą jų savininkui;
- (38) Direktyvoje 2006/112/EB numatyta supaprastinta apmokestinimo PVM tvarka, taikoma pagal prekių pristatymo tiekti pagal pareikalavimą procedūrą perduodamoms prekėms, kai tenkinamos tam tikros nustatytos sąlygos. Kadangi nuosavų prekių perdavimui taikoma OSS supaprastinimo schema yra išsami ir apima tarpvalstybinę prekių, kurioms šiuo metu taikomos prekių pristatymo tiekti pagal pareikalavimą procedūros pagal tos direktyvos 17a straipsnį, judėjimą, būtina laipsniškai panaikinti šias procedūras, įtraukiant į Direktyvą 2006/112/EB jų taikymo pabaigos datą prieš visiškai panaikinant prekių pristatymo tiekti pagal pareikalavimą nuostatas. Todėl turėtų būti nustatyta procedūrų taikymo pabaigos data – 2027 m. birželio 30 d., po kurios nebebus galima taikyti jokių naujų prekių pristatymo tiekti pagal pareikalavimą procedūrų. Prekių pristatymo tiekti pagal pareikalavimą procedūroms, prasidedančioms 2027 m. birželio 30 d. arba anksčiau, turėtų būti toliau taikomos atitinkamos sąlygos, įskaitant 12 mėnesių laikotarpį, per kurį tų prekių nuosavybės teisė perduodama numatomam pirkėjui. Įtraukiant šią naują procedūrų taikymo pabaigos datą, į nuostatas, susijusias su prekių pristatymo tiekti pagal pareikalavimą procedūromis, lygiagrečiai turėtų būti įtraukiama nauja dalis, siekiant užtikrinti, kad tos procedūros nustotų galioti 2028 m. birželio 30 d., nes po tos datos jų nebereikės;

- (39) [išbraukta]
- (40) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie savo perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamas direktyvos nuostatų ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių tarpusavio ryšys. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (41) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. pritaikyti PVM sistemą prie skaitmeninio amžiaus, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl poreikio suderinti ir skatinti skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų taikymą, patobulinti platformoms taikomą apmokestinimo PVM tvarką ir sumažinti atvejų, kai įmonė privalo registruotis kitose valstybėse narėse, skaičių tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (42) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

0 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

¹ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

(0) 143 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. 1 dalies c) punkte numatyto neapmokestinimo tikslais Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo nustatomos specialios priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui, be kita ko, susiejant unikalų siuntos numerį su atitinkamu PVM mokėtojo kodu, nurodytu 369q straipsnyje.

Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros ir tuo tikslu komitetu laikomas Reglamento (ES) Nr. 904/2010 58 straipsniu įsteigtas komitetas.“;

1) 218 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės, laikydamosi sąlygų, kurias jos gali nustatyti, gali nustatyti prievolę jų teritorijoje įsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims išrašyti elektronines sąskaitas faktūras už jų teritorijoje tiekiamas prekes ir teikiamas paslaugas, išskyrus 262 straipsnyje nurodytas prekes ir paslaugas.“;

2) 232 straipsnyje įterpiama ši dalis:

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės, kurios naudojasi 218 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe, gali nustatyti, kad jų teritorijoje įsisteigusių apmokestinamųjų asmenų išrašytoms elektroninėms sąskaitoms faktūroms naudoti nereikia jų teritorijoje įsisteigusio gavėjo sutikimo.“.

I straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo 2026 m. sausio 1 d.

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

(0) 14a straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Jei apmokestinamasis asmuo, naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui sudaro sąlygas Bendrijoje tiekti prekes apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui, laikoma, kad sąlygas tiekti prekes sudarantis apmokestinamasis asmuo tas prekes gauna ir tiekia pats.

Ne vėliau kaip 2027 m. liepos 1 d. Komisija, remdamasi iš valstybių narių gauta informacija, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia tiekėju laikomo asmens taisyklės veikimo vertinimo ataskaitą ir, kai tinkama, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl tolesnio jos pratęsimo.“;

1) 17a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) apmokestinamasis asmuo arba trečioji šalis jo vardu 2027 m. birželio 30 d. arba anksčiau siunčia ar gabena prekes į kitą valstybę narę, siekdamas jas ten vėliau, po atvežimo, patiekti kitam apmokestinamajam asmeniui, kuris turi teisę perimti tų prekių nuosavybę pagal galiojantį susitarimą tarp abiejų apmokestinamųjų asmenų;“;

b) pridedama ši dalis:

„8. Šis straipsnis nebetaikomas nuo 2028 m. birželio 30 d.“;

2) V antraštinės dalies 3a skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„3a SKYRIUS

Riba, taikoma apmokestinamiesiems asmenims, tiekiantiems tam tikras 33 straipsnio a punkte nurodytas prekes ir teikiantiems tam tikras 58 straipsnyje nurodytas paslaugas“;

3) 59c straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) paslaugos teikiamos neapmokestinamajam asmeniui, kuris yra įsisteigęs, turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba paprastai gyvena kitoje nei a punkte nurodytoji valstybėje narėje, arba prekės siunčiamos ar gabenamos iš a punkte nurodytos valstybės narės į kitą valstybę narę, ir“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 1 dalies a punkte nurodyta valstybė narė apmokestinamiesiems asmenims, kurių vykdomas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas atitinka toje dalyje nustatytus reikalavimus, suteikia teisę nuspręsti, kad prekių tiekimo ar paslaugų teikimo vieta būtų nustatyta pagal 33 straipsnio a punktą ir 58 straipsnį; šis sprendimas bet kuriuo atveju galioja dvejus kalendorinius metus.

Laikoma, kad šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta galimybė pasinaudojo apmokestinamieji asmenys, registruoti pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje numatytą specialią schemą.“;

4) 66 straipsnis pakeičiamas taip:

„66 straipsnis

1. Nukrypdamos nuo 63, 64 ir 65 straipsnių, valstybės narės gali numatyti, kad tam tikrų sandorių atveju ar tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems asmenims prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda vienu iš šių momentų:

- a) ne vėliau kaip išrašius sąskaitą faktūrą;
- b) ne vėliau kaip gavus apmokėjimą;
- c) kai sąskaita faktūra neišrašoma arba išrašoma vėliau – per nurodytą laiką ne vėliau kaip pasibaigus sąskaitos faktūros išrašymo terminui, kurį nustatė valstybės narės pagal 222 straipsnio antrą pastraipą, arba, jei valstybė narė nėra nustačiusi tokio termino – per nurodytą laikotarpį nuo apmokestinimo momento.

2. 1 dalyje numatyta nukrypti leidžianti nuostata netaikoma šiam prekių tiekimui arba paslaugų teikimui:

- a) paslaugų, kurioms taikoma XII antraštinės dalies 6 skyriaus 2 skirsnyje nustatyta speciali schema, teikimui, kai tas paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuriam leidžiama naudotis ta specialia schema pagal 359 straipsnį;
- b) prekių tiekimui ir paslaugų teikimui, kuriems taikoma XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje nustatyta speciali schema, kai tas prekes tiekia arba paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, kuriam leidžiama naudotis ta schema pagal 369b straipsnį;
- c) paslaugų teikimui, už kurį PVM turi mokėti klientas pagal 196 straipsnį;
- d) 67 straipsnyje nurodytam prekių tiekimui arba perdavimui.“;

5) 167a straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės, taikydamos neprivalomąją sistemą, gali nustatyti, kad apmokestinamųjų asmenų, kuriems prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda pagal 66 straipsnio 1 dalies b punktą, teisė į atskaitą atidedama tol, kol PVM už tam asmeniui pateiktas prekes ar suteiktas paslaugas sumokamas prekių tiekėjui ar paslaugų teikėjui.“;

6) [išbraukta]

7) [išbraukta]

8) 226 straipsnyje

7a punktas pakeičiamas taip:

„7a) kai prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda gavus apmokėjimą pagal 66 straipsnio 1 dalies b punktą, o teisė į atskaitą įgyjama atsiradus prievolei apskaičiuoti atskaitomą mokestį, nurodoma „Pinigų apskaitos sistema“;“;

9) [išbraukta]

10) 237 straipsnis išbraukiamas;

11) 359 straipsnis pakeičiamas taip:

„359 straipsnis

Valstybės narės leidžia bet kuriam Bendrijoje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, teikiančiam paslaugas neapmokestinamajam asmeniui, naudotis šia specialia schema. Ši speciali schema taikoma visoms toms Bendrijoje teikiamoms paslaugoms.“;

11a) 361 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) elektroninį adresą, įskaitant, jei yra, svetainių adresus;“;

11b) 368 straipsnis pakeičiamas taip:

„368 straipsnis

Šia specialia schema besinaudojantis Bendrijoje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo negali pagal šios direktyvos 168 straipsnį atskaityti vartojimo valstybėje narėje sumokėto PVM, susijusio su paslaugomis, kurioms taikoma ši speciali schema. Nukrypstant nuo Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnio 1 punkto, šiam apmokestinamajam asmeniui PVM gražinamas pagal tą direktyvą. Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 dalis ir 4 straipsnio 2 dalis netaikomos PVM gražinimui, susijusiam su prekėmis ir paslaugomis, naudojamomis paslaugų teikimo, kuriam taikoma ši speciali schema, tikslais.

Jei šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo turi būti užsiregistravęs valstybėje narėje dėl veiklos, kuriai netaikoma ši speciali schema, PVM deklaracijoje, kuri turi būti pateikta pagal šios direktyvos 250 straipsnį, jis atskaito toje valstybėje narėje sumokėtą PVM, susijusį su apmokestinamąja veikla, kuriai taikoma ši speciali schema.“;

11c) Įterpiamas šis straipsnis:

„369aa straipsnis

Dujų tiekimas naudojantis Bendrijos teritorijoje esančia gamtinių dujų sistema arba prie tokios sistemos prijungtais tinklais, elektros energijos tiekimas arba šildymui ar vėsinimui skirtos energijos tiekimas šilumos arba vėsinimo tinklais 39 straipsnyje nustatytais sąlygomis, kai tokį tiekimą apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje prekės yra apmokestinamos PVM, 369b straipsnio taikymo tikslais iki 2027 m. liepos 1 d. yra laikomas Bendrijos vidaus nuotoline prekyba prekėmis.“;

12) 369j straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo negali pagal šios direktyvos 168 straipsnį atskaityti vartojimo valstybėje narėje sumokėto PVM, susijusio su savo apmokestinamąja veikla, kuriai taikoma ši speciali schema. Nepaisant Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnio 1 punkto ir Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 1 punkto, 3 straipsnio ir 8 straipsnio 1 dalies e punkto, PVM atitinkamam apmokestinamajam asmeniui grąžinamas pagal tas direktyvas. Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 dalis ir 4 straipsnio 2 dalis netaikomos PVM grąžinimui, susijusiam su prekėmis ir paslaugomis, naudojamomis prekių tiekimo, kuriam taikoma ši speciali schema, tikslais.“;

12a) 369m straipsnis papildomas šia dalimi:

„1a. 1 dalis netaikoma apmokestinamiesiems asmenims, kuriems taikoma XII antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje numatyta speciali schema.“;

12b) 369p straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) elektroninį adresą ir, jei yra, svetainių adresus;“;

b) 3 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) elektroninį adresą ir, jei yra, svetainių adresus;“;

13) 369w straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo negali pagal šios direktyvos 168 straipsnį atskaityti vartojimo valstybėje narėje sumokėto PVM, susijusio su savo apmokestinamąja veikla, kuriai taikoma ši speciali schema. Nepaisant Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnio 1 punkto ir Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 1 punkto, 3 straipsnio ir 8 straipsnio 1 dalies e punkto, PVM atitinkamam apmokestinamajam asmeniui grąžinamas pagal tas direktyvas. Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 dalis ir 4 straipsnio 2 dalis netaikomos PVM grąžinimui, susijusiam su prekėmis ir paslaugomis, naudojamomis prekių tiekimo, kuriam taikoma ši speciali schema, tikslais.“

2 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo 2027 m. liepos 1 d.

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) [išbraukta]
- 2) [išbraukta]
- 3) įterpiamas šis straipsnis:

„28a straipsnis

1. Nepaisant 28 straipsnio, laikoma, kad apmokestinamasis asmuo, kuris, naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietą, platformą, portalą ar panašias priemones, sudaro sąlygas Sąjungoje teikti trumpalaikės būsto nuomos paslaugas, t. y. nepertraukiamą būsto nuomą tam pačiam asmeniui ne ilgiau kaip 30 nakvynių, arba keleivių vežimo keliais paslaugas, pats gauna ir teikia tas paslaugas, nebent tas paslaugas teikiantis asmuo:

- a) apmokestinamajam asmeniui, kuris sudaro sąlygas teikti paslaugas, yra pateikęs savo PVM mokėtojo kodą, suteiktą valstybėse narėse, kuriose vykdomas paslaugų teikimas, arba pagal 362 arba 369d straipsnį jam suteiktą mokėtojo kodą ir
- b) apmokestinamajam asmeniui, kuris sudaro sąlygas teikti paslaugas, yra deklaravęs, kad jis apskaičiuos už tą paslaugų teikimą mokėtiną PVM.

2. 1 dalies tikslais Sąjungoje teikiamos keleivių vežimo keliais paslaugos – tai vežimo paslaugos, teikiamos tarp dviejų Sąjungos vietų, dalis.
- 2a. 1 dalis netaikoma paslaugų teikimui, atliekamam pagal XII antraštinės dalies 3 skyriuje nurodytą specialią schemą.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad sąlygas teikti paslaugas sudarantis apmokestinamasis asmuo, naudodamasis tinkamomis priemonėmis, nustatytomis pagal nacionalinę teisę, patvirtintų 1 dalies a punkte nurodytą PVM mokėtojo kodą.
4. Nepaisant 1 dalies, valstybės narės į 1 dalies taikymo sritį gali neįtraukti jų teritorijoje teikiamų trumpalaikės būsto nuomos paslaugų, keleivių vežimo keliais paslaugų arba abiejų šių paslaugų, teikiamų pagal XII antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje nurodytą specialią schemą.
5. Jeigu valstybė narė pasinaudojo 4 dalyje numatyta galimybe, ji:
 - a) suteikia priemones, kuriomis apmokestinamasis asmuo, teikiantis trumpalaikės būsto nuomos arba keleivių vežimo keliais paslaugas, apmokestinamajam asmeniui, kuris sudaro sąlygas teikti tas paslaugas naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, nurodo, kad jo teikiamoms paslaugoms taikoma speciali schema, ir
 - b) apie šias priemones informuoja PVM komitetą.

Remdamasi b punkte valstybių narių pateikta informacija, Komisija paskelbia išsamų priemonių, kurias naudoja tos 4 dalyje numatyta galimybe besinaudojančios valstybės narės, sąrašą.

6. Ne vėliau kaip 2032 m. liepos 1 d. Komisija pateikia Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinamas šio straipsnio veikimas ir PVM taisyklių taikymas tarpininkavimo paslaugoms, įskaitant poveikį vidaus rinkos veikimui.“;

4) [išbraukta]

5) [išbraukta]

6) įterpiamas šis straipsnis:

„46a straipsnis

Tarpininkavimo paslaugos, kuri neapmokestinamajam asmeniui teikiama naudojant elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietę, platformą, portalą ar panašias priemones, teikimo vieta yra ten, kur pagal šios direktyvos nuostatas vykdomas pagrindinis sandoris.“;

7) 135 straipsnio 2 dalyje įterpiamas šis punktas:

„aa) nepaisant a punkto, laikoma, kad nepertraukiama būsto nuoma tam pačiam asmeniui ne ilgiau kaip 30 nakvynių atlieka panašią funkciją kaip viešbučių sektorius, atsižvelgiant į kriterijus, sąlygas ir apribojimus, kuriuos turi nustatyti valstybės narės;“;

7a) 135 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Valstybės narės anksčiau nei 2027 m. liepos 1 d. pateikia PVM komitetui pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų, kuriose jos nurodo kriterijus, sąlygas ir apribojimus, susijusius su 135 straipsnio 2 dalies aa punktu, tekstą.

Ne vėliau kaip 2027 m. gruodžio 31 d., remdamasi valstybių narių pateikta informacija, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, Komisija paskelbia išsamų sąrašą, kuriame nurodomi kriterijai, sąlygos ir apribojimai, kuriuos valstybės narės nustatė dėl 135 straipsnio 2 dalies aa punkto.“;

8) [išbraukta]

9) įterpiamas šis straipsnis:

„136b straipsnis

Jeigu pagal 28a straipsnį laikoma, kad apmokestinamasis asmuo pats gauna ir teikia paslaugas, valstybės narės neapmokestina tų paslaugų tiekimo tam apmokestinamajam asmeniui.“;

9a) 138 straipsnio 2 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) prekių tiekimo, kai prekės pervežamos į kitą valstybę narę ir šis tiekimas būtų neapmokestinamas pagal 1 dalį bei a ir b punktus, jei prekės būtų tiekiamos kito apmokestinamojo asmens vardu. 1 dalies b punktas netaikomas prekių perdavimui, deklaruotam pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nurodytą specialią schemą.“;

10) [išbraukta]

11) įterpiamas šis straipsnis:

„172a straipsnis

Jeigu pagal 28a straipsnį laikoma, kad apmokestinamasis asmuo pats gauna ir teikia paslaugas, tų paslaugų teikimas nedaro poveikio to apmokestinamojo asmens teisei į atskaitą, neatsižvelgiant į tai, ar už tų paslaugų teikimą PVM atskaitomas, ar ne.“;

12) 194 straipsnis pakeičiamas taip:

„194 straipsnis

1. a) nedarant poveikio 195 ir 196 straipsniams, kai apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs ar suteikiant 214 straipsnyje nurodytą atskirą PVM mokėtojo kodą įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, kurioje jis turi mokėti PVM, prievolė sumokėti PVM tenka asmeniui, kuriam prekės yra tiekiamos ar paslaugos yra teikiamos, jeigu tas asmuo jau yra įregistruotas PVM mokėtoju toje valstybėje narėje.

b) be to, kai apmokestinamą prekių tiekimą arba paslaugų teikimą vykdo apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs valstybėje narėje, kurioje jis turi mokėti PVM, valstybės narės, laikydamosi savo pačių nustatytų sąlygų, gali numatyti, kad prievolė sumokėti PVM tenka asmeniui, kuriam yra tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos.
2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma prekių tiekimui, kurį atlieka apmokestinamasis prekybininkas, apibrėžtas 311 straipsnio 1 dalies 5 punkte, kai prekės apmokestinamos PVM pagal specialias procedūras, numatytas šios direktyvos XII antraštinės dalies 4 skyriaus 2 skirsnyje.“;

13) 222 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jei tiekiamos prekės 138 straipsnyje nurodytomis sąlygomis arba jei tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos, už kurias pagal 194 ir 196 straipsnius PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo, sąskaita faktūra išrašoma ne vėliau kaip kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį įvyksta apmokestinimo momentas, penkioliktą dieną.“;

13a) 226 straipsnio 4 punktą pakeičiamas taip:

„4) 214 straipsnyje nurodytas prekes ar paslaugas įsigyjančio asmens PVM mokėtojo kodas, kurį prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo turėjo tuo metu, kai gavo tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, už kurias jam tenka prievolė sumokėti PVM, arba gavo tiekiamas prekes kaip nurodyta 138 straipsnyje, išskyrus atvejus, kai naudojamosi XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nurodyta specialia schema;“;

14) 242a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama ši dalis:

„1a. Jeigu apmokestinamasis asmuo, naudodamas elektroninę sąsają, pavyzdžiui, prekyvietą, platformą, portalą ar panašias priemones, sudaro sąlygas Sąjungoje teikti trumpalaikės būsto nuomos ar keleivių vežimo keliais paslaugas ir pagal 28a straipsnį tas apmokestinamasis asmuo nėra laikomas asmeniu, kuris pats gauna ir teikia tas paslaugas, apmokestinamasis asmuo, kuris sudaro sąlygas teikti paslaugas, privalo saugoti su tų paslaugų tiekimu susijusius apskaitos registrus. Tie apskaitos registrai turi būti pakankamai išsamūs, kad valstybės narės, kurioje šis prekių tiekimas ar paslaugų teikimas yra apmokestinami, mokesčių institucijos galėtų patikrinti, ar PVM deklaracija yra teisinga.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Suinteresuotoms valstybėms narėms paprašius, joms suteikiama galimybė elektroniniu būdu susipažinti su 1 ir 1a dalyse nurodytais apskaitos registrais.

Valstybės narės gali ir toliau reikalauti, kad su tais registrais būtų galima reguliariai ir sistemingai susipažinti, kol bus suteikiama automatinė prieiga prie šių registrų.

Tie registrai saugomi dešimt metų, skaičiuojant nuo metų, kuriais įvykdytas sandoris, pabaigos.“;

14a) įterpiamas šis straipsnis:

„242b straipsnis

Kai apmokestinamasis asmuo perduoda prekes į kitą valstybę narę pagal 17 straipsnio 1 dalį apmokestinamojo asmens vardu, pirmasis asmuo ne vėliau kaip prekių išgabavimo ar išsiuntimo metu informuoja pastarąjį asmenį, kad jo prekės yra arba bus perduotos, jei perdavimas atliekamas ne jo aiškiu prašymu.“;

15) 262 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) PVM mokėtojai įregistruotus prekes įsigyjantys asmenys, kuriems jis tiekė prekes 138 straipsnio 1 dalyje ir 138 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytomis sąlygomis, išskyrus atvejus, kai naudojamosi XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nurodyta specialia schema;“;

b) c punktas pakeičiamas taip:

„c) apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokėtojai, kuriems tas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo tiekė prekes arba teikė paslaugas, išskyrus PVM neapmokestinamas prekes arba paslaugas valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, ir už kurias paslaugas gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 194 straipsnį, jei prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo yra įregistruotas PVM mokėtoju, ir 196 straipsnį.“;

15a) 288 straipsnio pirmos pastraipos 3 punktas pakeičiamas taip:

„3) pagal 136a straipsnį, 136b straipsnį, 146–149 straipsnius ir 151, 152 ar 153 straipsnius neapmokestinamų sandorių vertė;“;

16) 306 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta speciali schema netaikoma pagal 28a straipsnį teikiamoms paslaugoms.“;

17) XII antraštinės dalies 6 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„6 SKYRIUS

Specialios schemas, skirtos apmokestinamiesiems asmenims, teikiantiems paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims arba vykdančioms nuotolinę prekybą prekėmis, tam tikrą prekių tiekimą šalies viduje arba tam tikrą nuosavų prekių perdavimą“;

18) 365 straipsnis pakeičiamas taip:

„365 straipsnis

PVM deklaracijoje nurodomas atskiras PVM mokėtojo kodas, skirtas naudotis šia specialia schema, ir, suskirsčius pagal kiekvieną vartojimo valstybę narę, kurioje turi būti sumokėtas PVM, suteiktų paslaugų, kurioms taikoma ši speciali schema ir kurių atžvilgiu apmokestinimo momentas įvyko mokestiniu laikotarpiu, bendra vertė be PVM ir bendros pagal tarifus suskirstytos atitinkamo PVM sumos. Be to, kai aktualu, deklaracijoje nurodomi taikomi PVM tarifai ir bendra mokėtino PVM suma.

Jeigu PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų iki tos dienos, kurią ta PVM deklaracija turi būti pateikta pagal 364 straipsnį, tokie pakeitimai įtraukiami į tą PVM deklaraciją.

Jei ankstesnio mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų po dienos, kurią ta PVM deklaracija turėjo būti pateikta pagal 364 straipsnį, tie pakeitimai įtraukiami į paskesnio mokestinio laikotarpio PVM deklaraciją per trejus metus po dienos, kurią pagal 364 straipsnį reikėjo pateikti pirminę deklaraciją. Toje paskesnėje PVM deklaracijoje nurodoma atitinkama vartojimo valstybė narė, mokestinis laikotarpis ir PVM suma, dėl kurios reikia atlikti pakeitimus.“;

19) XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„3 skirsnis

Speciali schema, skirta Bendrijos vidaus nuotolinei prekybai prekėmis, tam tikram prekių tiekimui valstybėje narėje, kuri vykdo apmokestinamasis asmuo, ir tam tikroms paslaugoms, kurias teikia Bendrijoje, bet ne vartojimo valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys“;

19a) 369a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu apmokestinamasis asmuo neįsteigė savo verslo Bendrijoje ir joje neturi nuolatinio padalinio, registravimosi valstybė narė yra valstybė narė, kurioje prasideda prekių siuntimas arba gabenimas. Kai prekės tiekiamos jų nesiunčiant ar negabenant arba tiekiamų prekių siuntimas ar gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje arba pagal 37 ar 39 straipsnį, registravimosi valstybė narė yra valstybė narė, kurioje vykdomas tiekimas. Jeigu valstybė narė, kurioje prasideda prekių siuntimas ar gabenimas arba kurioje vykdomas tiekimas, yra ne viena, apmokestinamasis asmuo nurodo, kuri iš šių valstybių narių yra registravimosi valstybė narė. Apmokestinamajam asmeniui tas sprendimas privalomas atitinkamais kalendoriniais metais ir dvejus po jų einančius kalendorinius metus;“;

ii) pridedama ši pastraipa:

„Tačiau registravimosi valstybė narė šios specialios schemos tikslais yra ta pati, kaip ir XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nustatytos specialios schemos tikslais, kai tas asmuo yra įregistruotas pagal tą schemą.“;

b) 3 punktas iš dalies keičiamas taip:

i) c punktas pakeičiamas taip:

„c) kai prekės tiekiamos jų nesiunčiant ar negabenant arba jei tiekiamų prekių siuntimas ar gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje, kurioje tos prekės tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui – ta valstybė narė;“;

ii) papildoma šiuo punktu:

„d) kai prekės tiekiamos pagal 36, 37 ir 39 straipsnius, jei tos prekės tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui – valstybė narė, kuri laikoma prekių tiekimo vieta.“;

20) [išbraukta]

21) 369b straipsnis pakeičiamas taip:

„369b straipsnis

Valstybės narės leidžia šia specialia schema naudotis toliau nurodytiems apmokestinamiesiems asmenims, išskyrus tuos, kurie vykdo neapmokestinamą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, dėl kurio nėra taikoma PVM atskaita:

- a) apmokestinamajam asmeniui, vykdančiam Bendrijos vidaus nuotolinę prekybą prekėmis;
- b) apmokestinamajam asmeniui, kuris sudaro sąlygas tiekti prekes pagal 14a straipsnio 2 dalį jų nesiunčiant ir negabenant arba jei tiekiamų prekių siuntimas ar gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje;
- c) apmokestinamajam asmeniui, neįsisteigusiam vartojimo valstybėje narėje, teikiančiam paslaugas neapmokestinamajam asmeniui;

- d) apmokestinamajam asmeniui, neįsisteigusiam valstybėje narėje, kurioje prekės apmokestinamos PVM, tiekiančiam prekes pagal 36, 37 ir 39 straipsnius apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui;
- e) apmokestinamajam asmeniui, neįsisteigusiam valstybėje narėje, kurioje prekės apmokestinamos PVM, tiekiančiam prekes, jų nesiunčiant ir negabenant arba jei tiekiamų prekių siuntimas ar gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje, apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui;
- f) apmokestinamajam asmeniui, neįsisteigusiam valstybėje narėje, į kurią prekės perduodamos pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nustatytą specialią schemą, kai tos prekės yra apmokestinamos PVM pagal 16, 18, 26 straipsnius arba kai reikalaujama atlikti atskaitos tikslinimą pagal X antraštinės dalies 5 skyrių.

Ši speciali schema taikoma visiems tiems reikalavimus atitinkantiems tiekimams Bendrijoje, kuriuos vykdo atitinkamas apmokestinamasis asmuo.“;

22) 369g straipsnis pakeičiamas taip:

„369g straipsnis

1. PVM deklaracijoje nurodomas PVM mokėtojo kodas, nurodytas 369d straipsnyje, ir kiekvienos vartojimo valstybės narės atveju – toliau nurodyto tiekimo, kuriam taikoma ši speciali schema ir kurio apmokestinimo momentas įvyko mokestiniu laikotarpiu, bendra vertė be PVM, kai aktualu, taikomi PVM tarifai, bendra kiekvieno atitinkamo PVM tarifo suma ir bendra mokėtino PVM suma:

- a) Bendrijos vidaus nuotolinės prekybos prekėmis;
- b) paslaugų teikimo;
- c) prekių tiekimo pagal 36, 37 ir 39 straipsnius, jei tos prekės tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui;
- d) prekių tiekimo, be kita ko, kai jį vykdo apmokestinamasis asmuo, sudarantis sąlygas tam tiekimui pagal 14a straipsnio 2 dalį, jų nesiunčiant arba negabenant arba kai tiekiamų prekių siuntimas ar gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje, kurioje tos prekės tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui;

- e) prekių tiekimo ir paslaugų teikimo pagal 16, 18 ir 26 straipsnius po nuosavų prekių perdavimo pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nustatytą specialią schemą.

Į PVM deklaraciją taip pat įtraukiami su ankstesniais mokestiniais laikotarpiais susiję pakeitimai, kaip numatyta šio straipsnio 5 dalyje.

2. Kai prekės tiekiamos jų nesiunčiant ar negabenant arba kai jos siunčiamos arba gabenamos valstybėse narėse, kurios nėra registravimosi valstybės narės, arba iš jų, PVM deklaracijoje kiekvienos valstybės narės, iš kurios siunčiamos arba gabenamos tokios prekės, atveju taip pat nurodoma toliau nurodyto tiekimo, kuriam taikoma ši speciali schema, bendra vertė be PVM, kai aktualu, taikomi PVM tarifai, bendra kiekvieno atitinkamo PVM tarifo suma ir bendra mokėtino PVM suma:

- a) Bendrijos vidaus nuotolinės prekybos prekėmis;
- b) prekių tiekimo, be kita ko, kai jį vykdo apmokestinamasis asmuo, sudarantis sąlygas tam tiekimui pagal 14a straipsnio 2 dalį, kai tiekiamų prekių siuntimas ar gabenimas prasideda ir baigiasi toje pačioje valstybėje narėje, kurioje tos prekės tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui;
- c) prekių tiekimo pagal 36, 37 ir 39 straipsnius, kai tos prekės tiekiamos apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, kurio prekių įsigijimas Bendrijos viduje nėra PVM objektas pagal 3 straipsnio 1 dalį, arba bet kuriam kitam neapmokestinamajam asmeniui;

- d) prekių tiekimo ir paslaugų teikimo pagal 16, 18 ir 26 straipsnius po nuosavų prekių perdavimo pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nustatytą specialią schemą.

PVM deklaracijoje taip pat nurodomas šioje dalyje nurodyto tiekimo atskiras PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo registracijos kodas (jeigu tokie yra), kuriuos suteikė kiekviena valstybė narė, iš kurios tos prekės yra siunčiamos ar kurioje jos yra gabenamos.

PVM deklaracijoje šioje dalyje nurodyta informacija pateikiama suskirstyta pagal vartojimo valstybes nares.

3. Kai, be registravimosi valstybėje narėje esančių nuolatinių padalinių, apmokestinamasis asmuo, teikiantis paslaugas, kurioms taikoma ši speciali schema, turi vieną ar daugiau nuolatinių padalinių, iš kurių teikiamos paslaugos, PVM deklaracijoje kiekvienos valstybės narės, kurioje tas apmokestinamasis asmuo turi padalinį, atveju taip pat nurodoma tokio teikimo bendra vertė be PVM, kai aktualu, taikomi PVM tarifai, bendra kiekvieno atitinkamo PVM tarifo suma ir bendra mokėtino PVM suma, duomenis suskirstant pagal vartojimo valstybes nares, ir to padalinio individualus PVM mokėtojo kodas ar mokesčių mokėtojo registracijos kodas.

4. Kai reikia atlikti atskaitos tikslinimą dėl prekių, kurios perduotos pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nurodytą specialią schemą, PVM deklaracijoje nurodomi atitinkami veiksniai, dėl kurių reikėjo atlikti tikslinimą, ir mokėtinas PVM, o ilgalaikio turto atveju – po perdavimo prasidedančio tikslinimo laikotarpio pradžios data.

5. Kai PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų iki tos dienos, kurią ta PVM deklaracija turi būti pateikta pagal 369f straipsnį, tokie pakeitimai įtraukiami į tą PVM deklaraciją.

Jei ankstesnio mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų po dienos, kurią deklaracija turėjo būti pateikta pagal 369f straipsnį, tie pakeitimai įtraukiami į paskesnio mokestinio laikotarpio deklaraciją per trejus metus po dienos, kurią pagal 369f straipsnį reikėjo pateikti pirminę deklaraciją. Toje paskesnėje PVM deklaracijoje nurodoma atitinkama vartojimo valstybė narė, mokestinis laikotarpis ir PVM suma, dėl kurios reikia atlikti pakeitimus.

6. Šio straipsnio tikslais PVM deklaracija neapima neapmokestinamo prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, dėl kurio nėra taikoma PVM atskaita.“;

23) [išbraukta]

24) 369p straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„e) apmokestinamojo asmens, kuris laikomas gavusiu ir tiekusiu prekes pagal 14a straipsnio 1 dalį, statusą.“;

b) 3 dalis papildoma šiuo punktu:

„f) apmokestinamojo asmens, kuris laikomas gavusiu ir tiekusiu prekes pagal 14a straipsnio 1 dalį, statusą.“;

25) [išbraukta]

26) 369t straipsnis pakeičiamas taip:

„369t straipsnis

1. PVM deklaracijoje nurodomas 369q straipsnyje minėtas PVM mokėtojo kodas ir, suskirsčius pagal kiekvieną vartojimo valstybę narę, kurioje turi būti sumokėtas PVM, nuotolinės prekybos iš trečiųjų teritorijų ar trečiųjų valstybių importuojamomis prekėmis, dėl kurios tuo mokestiniu laikotarpiu atsirado prievolė apskaičiuoti PVM, bendra vertė be PVM ir bendros pagal tarifus suskirstytos atitinkamo PVM sumos. Be to, kai aktualu, deklaracijoje nurodomi taikomi PVM tarifai ir bendra mokėtino PVM suma.

2. Kai PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų iki tos dienos, kurią ta PVM deklaracija turi būti pateikta pagal 369s straipsnį, tokie pakeitimai įtraukiami į tą PVM deklaraciją.

Jei ankstesnio mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų po dienos, kurią ta PVM deklaracija turėjo būti pateikta pagal 369s straipsnį, tie pakeitimai įtraukiami į paskesnio mokestinio laikotarpio PVM deklaraciją per trejus metus po dienos, kurią pagal 369s straipsnį reikėjo pateikti pirminę deklaraciją. Toje paskesnėje PVM deklaracijoje nurodoma atitinkama vartojimo valstybė narė, mokestinis laikotarpis ir PVM suma, dėl kurios reikia atlikti pakeitimus.“;

27) XII antraštinės dalies 6 skyrius papildomas šiuo skirsniu:

„5 skirsnis

Speciali nuosavų prekių perdavimui skirta apmokestinimo schema

369xa straipsnis

Nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, taikomos šios šiame skirsnyje vartojamų sąvokų apibrėžtys:

- 1) nuosavų prekių perdavimas – prekių perdavimas į kitą valstybę narę pagal 17 straipsnio 1 dalį, kuris neapima prekių, kurių atžvilgiu toje valstybėje narėje nėra teisės į visišką atskaitą, perdavimo;
- 2) registravimosi valstybė narė – valstybė narė, kurios teritorijoje apmokestinamasis asmuo yra įsteigęs savo verslą arba, jei tas apmokestinamasis asmuo nėra įsteigęs savo verslo Bendrijoje, kurioje jis turi nuolatinį padalinį.

Kai apmokestinamasis asmuo nėra įsteigęs savo verslo Bendrijoje, tačiau joje turi daugiau negu vieną nuolatinį padalinį, registravimosi valstybė narė yra valstybė narė, kurioje yra nuolatinis padalinys ir kurioje tas apmokestinamasis asmuo nurodo, kad naudosis šia specialia schema. Apmokestinamajam asmeniui tas sprendimas privalomas atitinkamais kalendoriniais metais ir dvejus po jų einančius kalendorinius metus.

Jeigu apmokestinamasis asmuo neįsteigė savo verslo Bendrijoje ir joje neturi nuolatinio padalinio, registravimosi valstybė narė yra valstybė narė, kurioje prasideda prekių siuntimas arba gabenimas. Jeigu valstybė narė, kurioje prasideda prekių siuntimas ar gabenimas, yra ne viena, apmokestinamasis asmuo nurodo, kuri iš šių valstybių narių yra registravimosi valstybė narė. Apmokestinamajam asmeniui tas sprendimas privalomas atitinkamais kalendoriniais metais ir dvejus po jų einančius kalendorinius metus.

Tačiau registravimosi valstybė narė šios specialios schemos tikslais yra ta pati, kaip ir XII antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnyje nustatytos specialios schemos tikslais, kai tas asmuo yra įregistruotas pagal tą schemą.

369xb straipsnis

Valstybės narės leidžia visiems apmokestinamiesiems asmenims, perduodantiems nuosavas prekes, naudotis šia specialia schema.

Ši speciali schema taikoma visiems nuosavų prekių perdavimams, kuriuos atlieka pagal šią specialią schemą registruotas apmokestinamasis asmuo.

369xc straipsnis

Apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, kada tas apmokestinamasis asmuo pradeda ir nutraukia savo apmokestinamąją veiklą, kuriai taikoma ši speciali schema, arba pakeičia tą veiklą taip, kad tas apmokestinamasis asmuo nebetenkina sąlygų, kurios būtinos norint naudotis šia specialia schema. Tas apmokestinamasis asmuo tą informaciją perduoda elektroniniu būdu.

369xd straipsnis

Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo dėl pagal šią specialią schemą vykdomų apmokestinamųjų sandorių įregistruojamas PVM mokėtoju tik registravimosi valstybėje narėje. Tuo tikslu valstybė narė naudoja atskirą PVM mokėtojo kodą, kuris jau yra suteiktas apmokestinamajam asmeniui jam vykdant prievolės pagal vidaus sistemą.

369xe straipsnis

Registravimosi valstybė narė nustoja taikyti specialią schemą apmokestinamajam asmeniui bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jei tas apmokestinamasis asmuo praneša registravimosi valstybei narei, kad jis nebevykdo nuosavų prekių perdavimo, kuriam taikoma ši speciali schema;
- b) jei galima kitaip numanyti, kad to apmokestinamojo asmens apmokestinamoji veikla, kuriai taikoma ši speciali schema, yra nutraukta;
- c) jei tas apmokestinamasis asmuo nebetenkina sąlygų, kurios būtinos norint naudotis šia specialia schema;
- d) jei tas apmokestinamasis asmuo nuolat nesilaiko su šia specialia schema susijusių taisyklių.

369xf straipsnis

Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo registravimosi valstybei narei elektroninėmis priemonėmis pateikia kiekvieno mėnesio PVM deklaraciją, neatsižvelgiant į tai, ar buvo vykdomas prekių perdavimas, kuriam taikoma ši speciali schema. PVM deklaracija pateikiama iki mėnesio, einančio po pasibaigusio mokestinio laikotarpio, už kurį pateikiama PVM deklaracija, pabaigos.

369xg straipsnis

1. PVM deklaracijoje nurodomas 369xd straipsnyje nurodytas PVM mokėtojo kodas ir bendra perdavimų, kuriems taikoma ši speciali schema ir kurių apmokestinimo momentas įvyko mokestiniu laikotarpiu, vertė be PVM pagal kiekvieną valstybę narę, į kurią prekės siunčiamos arba perduodamos.

Į PVM deklaraciją taip pat įtraukiami su ankstesniais mokestiniais laikotarpiais susiję pakeitimai, kaip numatyta 3 dalyje.

2. Jei prekės siunčiamos ar gabenamos ne iš registravimosi valstybės narės, o iš kitų valstybių narių, PVM deklaracijoje taip pat nurodoma bendra perdavimų, kuriems taikoma ši speciali schema, vertė be PVM pagal kiekvieną valstybę narę, iš kurios tokios prekės yra siunčiamos ar gabenamos.

PVM deklaracijoje taip pat nurodomas atskiras PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo registracijos kodas (jeigu tokie yra), kuriuos suteikė kiekviena valstybė narė, iš kurios tokios prekės yra siunčiamos ar gabenamos. Šioje dalyje nurodyta informacija PVM deklaracijoje pateikiama suskirstyta pagal valstybes nares, į kurias prekės yra siunčiamos ar gabenamos.

3. Jeigu PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų iki tos dienos, kurią ta PVM deklaracija turi būti pateikta pagal 369xf straipsnį, tokie pakeitimai įtraukiami į tą PVM deklaraciją.

Jei ankstesnio mokestinio laikotarpio PVM deklaracijoje prireikia padaryti pakeitimų po dienos, kurią ta PVM deklaracija turėjo būti pateikta pagal 369xf straipsnį, tie pakeitimai įtraukiami į paskesnio mokestinio laikotarpio PVM deklaraciją per trejus metus po dienos, kurią pagal 369xf straipsnį reikėjo pateikti pirminę deklaraciją. Toje paskesnėje PVM deklaracijoje nurodoma atitinkama valstybė narė, į kurią ir iš kurios prekės siunčiamos ar gabenamos, mokestinis laikotarpis ir apmokestinamoji vertė, dėl kurios reikia atlikti pakeitimus.

369xh straipsnis

1. PVM deklaracijoje sumos nurodomos eurais.

Valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad PVM deklaracijoje sumos būtų nurodomos jų nacionaline valiuta.

Jei prekių tiekimui ar paslaugų teikimui buvo naudojamos kitos valiutos, šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo pildydamas PVM deklaraciją taiko paskutinę mokestinio laikotarpio dieną galiojusį valiutos kursą.

2. Valiutos perskaičiuojamos pagal Europos Centrinio Banko paskelbtus tos dienos valiutos kursus arba, jei tą dieną kursai neskelbiami, pagal kitą dieną paskelbtus valiutos kursus.

369xi straipsnis

Šios specialios schemos tikslais prekių įsigijimas Bendrijos viduje valstybėje narėje, į kurią prekės siunčiamos ar gabenamos, neapmokestinamas.

Nepaisant 214 straipsnio 1 dalies, dėl pirmoje dalyje nurodyto prekių įsigijimo Bendrijos viduje neatsiranda registravimo prievolė pagal tą straipsnį.

16, 18, 26, 185–189 ir 192 straipsnių tikslais šis pirmoje dalyje nurodytas neapmokestinimas laikomas naudojimusi teise į viso PVM, kuris būtų mokėtinas, jei šis neapmokestinimas nebūtų taikomas, atskaitą.

369xj straipsnis

Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo, vykdydamas savo apmokestinamąją veiklą, kuriai taikoma ši speciali schema, tos specialios schemos PVM deklaracijoje negali deklaruoti pagal šios direktyvos 168 straipsnį atskaitytino PVM valstybėse narėse, į kurias arba iš kurių prekės yra siunčiamos ar gabenamos. Nepaisant Direktyvos 86/560/EEB 1 straipsnio 1 punkto ir Direktyvos 2008/9/EB 2 straipsnio 1 punkto, 3 straipsnio ir 8 straipsnio 1 dalies e punkto, PVM atitinkamam apmokestinamajam asmeniui gražinamas pagal tas direktyvas. Direktyvos 86/560/EEB 2 straipsnio 2 dalis ir 4 straipsnio 2 dalis netaikomos PVM gražinimui, susijusiam su prekėmis ir paslaugomis, naudojamomis nuosavų prekių perdavimo, kuriam taikoma ši speciali schema, tikslais.

Jei šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo turi būti užsiregistravęs valstybėje narėje dėl veiklos, kuriai ši speciali schema netaikoma, PVM deklaracijoje, kuri turi būti pateikta pagal 250 straipsnį, jis atskaito toje valstybėje narėje sumokėtą PVM, susijusį su toje valstybėje narėje jam tiektais prekėmis arba teiktomis paslaugomis.

369xk straipsnis

1. Šia specialia schema besinaudojantis apmokestinamasis asmuo saugo nuosavų prekių perdavimų, kuriems taikoma ši speciali suma, apskaitos registrus. Tie apskaitos registrai privalo būti pakankamai išsamūs, kad valstybių narių, iš kurių ir į kurias prekės buvo siųstos ar gabenamos, mokesčių institucijos galėtų patikrinti, ar PVM deklaracija yra teisinga.

2. Valstybei narei, į kurią ir iš kurios prekės buvo siųstos ar gabentos, ir registravimosi valstybei narei paprašius, joms suteikiama galimybė elektroniniu būdu susipažinti su 1 dalyje nurodytais apskaitos registrais.

Šie apskaitos registrai saugomi 10 metų nuo tų metų, kuriais buvo įvykdytas nuosavų prekių perdavimas, gruodžio 31 d.“.

3 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo 2028 m. liepos 1 d.

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 243 straipsnio 3 dalis išbraukiama;
- 2) 262 straipsnio 2 dalis išbraukiama.

4 straipsnis

Direktyvos 2006/112/EB pakeitimai, įsigaliojantys nuo 2030 m. liepos 1 d.

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) 42 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

„b) prekes įsigyjantis asmuo įvykdė XI antraštinės dalies 6 skyriaus 1 skirsnyje nustatytas prievolės, susijusias su prekių įsigijimo Bendrijos viduje duomenų perdavimu.“;

2) 138 straipsnio 1a dalis pakeičiama taip:

„1a. Šio straipsnio 1 dalyje numatytas neapmokestinimas netaikomas tada, kai tiekėjas nesilaiko 262 ir 263 straipsniuose nustatytos prievolės perduoti sandorių Bendrijos viduje duomenis arba kai tie perduoti duomenyse neapima teisingos informacijos apie tiekimą, kaip to reikalaujama pagal 264 straipsnį, išskyrus atvejus, kai tiekėjas gali tinkamai pagrįsti šiuos trūkumus kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu.“;

2a) 168 straipsnis papildomas šia dalimi:

„Kai sandoriui taikomos 271a straipsnio 1 dalyje nustatytos prievolės teikti ataskaitas, valstybės narės gali savo nustatytais sąlygomis nustatyti, kad prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo turi teisę atskaityti arba susigražinti mokėtiną ar sumokėtą PVM tik turėdamas elektroninę sąskaitą faktūrą, išrašytą pagal 218 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.“;

2b) 217 straipsnis pakeičiamas taip:

„217 straipsnis

Šioje direktyvoje „elektroninė sąskaita faktūra“ – sąskaita faktūra, kurioje pateikiama pagal šią direktyvą reikalaujama informacija ir kuri, bent tiek, kiek tai susiję su į 262 ir 271b straipsnius įtrauktais duomenimis, yra išrašyta, perduota ir gauta struktūrizuotu elektroniniu formatu, kuris suteikia galimybę ją apdoroti automatinio ir elektroniniu būdu.

3) 218 straipsnis pakeičiamas taip:

„218 straipsnis

1. Elektroninės sąskaitos faktūros, dokumentai ar pranešimai popierine forma ar elektroniniu formatu, kurie nėra elektroninės sąskaitos faktūros, turi atitikti šiame skyriuje nustatytas sąlygas, kad būtų laikomi sąskaitomis faktūromis.
2. Šios direktyvos tikslais sąskaitos faktūros išrašomos kaip elektroninės sąskaitos faktūros. Tačiau valstybės narės gali priimti dokumentus ar pranešimus popierine forma ar elektroniniu formatu, kurie nėra elektroninės sąskaitos faktūros, kaip sąskaitas faktūras už sandorius, kuriems netaikomos XI antraštinės dalies 6 skyriuje nustatytos prievolės teikti ataskaitas.
3. Elektroninės sąskaitos faktūros turi atitikti Europos elektroninių sąskaitų faktūrų standartą ir jo sintaksių sąrašą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/55/ES*. Valstybės narės gali leisti naudoti kitus standartus, taikomus elektroninėms sąskaitoms faktūroms, susijusioms su prekių tiekimu ir paslaugų teikimu jų teritorijoje, nei nurodyti 262 straipsnyje.

4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad apmokestinamųjų asmenų išrašytos elektroninės sąskaitos faktūros:

- apimtų informaciją, kurios reikalaujama pagal šią direktyvą;
- atitiktų 3 dalyje nurodytų elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo techninius standartus.

5. Valstybės narės leidžia, kad sąskaitą faktūrą išrašantis apmokestinamasis asmuo arba jo vardu ir sąskaita veikiantis trečiasis asmuo laikytųsi 4 dalyje nustatytų priemonių.

Valstybės narės taip pat gali leisti naudotis viešuoju portalu, jei jis prieinamas.

*2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/55/ES dėl elektroninių sąskaitų faktūrų naudojimo viešuosiuose pirkimuose (OL L 133, 2014 5 6, p. 1).“;

4) 222 straipsnio pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jei tiekiamos prekės 138 straipsnyje nurodytomis sąlygomis arba jei tiekiamos prekės arba teikiamos paslaugos, už kurias pagal 194, 195, 196 ir 197 straipsnius PVM turi mokėti įsigyjantis asmuo, sąskaita faktūra išrašoma ne vėliau kaip per 10 dienų po apmokestinimo momento.

Jei išankstinis mokėjimas atliekamas prieš atliekant prekių ar paslaugų, už kurias prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo turi mokėti PVM pagal 194, 195, 196 ir 197 straipsnius, tiekimą ar teikimą, sąskaita faktūra išrašoma ne vėliau kaip per 10 dienų nuo išankstinio mokėjimo gavimo.“;

- 5) 223 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

„223 straipsnis

Valstybės narės leidžia apmokestinamiesiems asmenims išrašyti suvestines sąskaitas faktūras, kuriose detalizuojama informacija apie keletą kartų atskirai tiekias prekes arba teiktas paslaugas, jeigu prievolė apskaičiuoti PVM už suvestinėje sąskaitoje faktūroje nurodytas tiekias prekes ar teiktas paslaugas atsiranda tą patį kalendorinį mėnesį.

222 straipsnyje nurodyto prekių tiekimo ir paslaugų teikimo atveju suvestinės sąskaitos faktūros išrašomos ne vėliau kaip per 10 dienų po kalendorinio mėnesio, už kurį pateikiama suvestinė sąskaita faktūra, pabaigos.

Valstybės narės gali atmesti galimybę išrašyti suvestines sąskaitas faktūras tam tikruose sektoriuose, kuriuose esama sukčiavimo rizikos. Valstybės narės informuoja PVM komitetą apie savo įgyvendintas išimtis.“;

- 6) 226 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

- a) 11a punktas pakeičiamas taip:

„11a) kai įsigyjančiam asmeniui tenka prievolė sumokėti PVM, nurodoma „Atvirkštinis apmokestinimas“, o prekių, už kurias gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 197 straipsnį, tiekimo atveju papildomai nurodoma „trikampės prekybos sandoris“;

b) papildoma šiais 16 ir 17 punktais:

„16) taisomosios sąskaitos faktūros atveju, kaip nurodyta 219 straipsnyje, – eilės numeris, kuriuo identifikuojama pataisyta sąskaita faktūra, kaip nurodyta 2 punkte;

17) tiekėjo banko sąskaitos (-ų) numeris (-iai) arba virtualios (-ių) sąskaitos (-ų) numeris (-iai), arba bet koks (-ie) kitas (-i) identifikatorius (-iai), kuriuo (-iais) vienareikšmiškai identifikuojama (-os) tiekėjo sąskaita (-os), į kurią (-ias) sąskaitos faktūros gavėjai gali sumokėti pagal tą sąskaitą faktūrą.“;

6a) 232 straipsnis pakeičiamas taip:

„232 straipsnis

Elektroninės sąskaitos faktūros, atitinkančios Europos elektroninių sąskaitų faktūrų standartą ir jo sintaksių sąrašą pagal Direktyvą 2014/55/ES, išrašymui apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui netaikomas reikalavimas, kad gavėjas ją pripažintų. Tačiau valstybės narės gali nustatyti, kad tą standartą atitinkančioms sąskaitoms faktūroms būtų taikomas reikalavimas, kad gavėjas jas pripažintų tų sandorių, kuriems netaikomos XI antraštinės dalies 6 skyriuje nustatytos prievolės teikti ataskaitas, atveju, jeigu ta valstybė narė pasinaudojo 218 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe.

Kito standarto reikalavimus atitinkančios elektroninės sąskaitos faktūros arba kitų nei elektroninės sąskaitos faktūros sąskaitų faktūrų elektroniniu formatu išrašymui apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui netaikomas reikalavimas, kad gavėjas jas pripažintų. Tačiau valstybės narės, kurios pasinaudojo 218 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe, gali numatyti, kad jų teritorijoje įsisteigusiam gavėjui netaikomas reikalavimas pripažinti elektronines sąskaitas faktūras, kurioms taikomi kiti standartai.

Valstybės narės, kurios pasinaudojo 221 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, gali nustatyti, kad elektroninių sąskaitų faktūrų arba kitų nei elektroninės sąskaitos faktūros sąskaitų faktūrų elektroniniu formatu išrašymui būtų taikomas reikalavimas, kad gavėjas jas pripažintų.“;

6b) 233 straipsnio 2 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:

„Elektroninės sąskaitos faktūros arba kitų nei elektroninės sąskaitos faktūros dokumentų ar pranešimų elektroniniu formatu kilmės autentiškumas ir turinio vientisumas užtikrinamas ne tik 1 dalyje apibūdintomis verslo kontrolės priemonėmis, bet ir technologijomis, kurių pavyzdžiai pateikiami toliau:“;

6c) 235 straipsnis pakeičiamas taip:

„235 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti specialias sąlygas, taikomas elektroninėms sąskaitoms faktūroms arba kitiems nei elektroninės sąskaitos faktūros dokumentams ar pranešimams elektroniniu formatu, išrašomiems jų teritorijoje tiekiant prekes arba teikiant paslaugas iš šalies, su kuria nėra pasirašyta teisinių dokumentų dėl savitarpio pagalbos, kurių taikymo sritis būtų panaši į numatytąją Direktyvoje 2010/24/ES ir Reglamente (EB) Nr. 1798/2003.“;

- 6d) 236 straipsnis pakeičiamas taip:

„236 straipsnis

Tuo atveju, kai tam pačiam gavėjui vienu kartu siunčiama arba pateikiama keletas elektroninių sąskaitų faktūrų arba kitų nei elektroninės sąskaitos faktūros dokumentų ar pranešimų elektroniniu formatu, atskiroms sąskaitoms faktūroms bendri rekvizitai gali būti paminėti tik kartą, jei galima susipažinti su visa kiekvienai sąskaitai faktūrai skirta informacija.“;

- 7) XI antraštinės dalies 6 skyriaus antraštė pakeičiama taip:

„6 SKYRIUS

Skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimai“;

- 8) įterpiama XI antraštinės dalies 6 skyriaus 1 skirsnio antraštė:

„1 skirsnis

Skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimai, taikomi apmokestinamųjų asmenų tarpusavyje vykdomam tarpvalstybiniam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui Bendrijoje“;

- 9) 262 straipsnis pakeičiamas taip:

„262 straipsnis

1. Kiekvienas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo pateikia 264 straipsnyje nurodytus duomenis apie:

- a) prekių tiekimą ir perdavimą, atliktus pagal 138 straipsnio 1 dalį ir 138 straipsnio 2 dalies c punktą;
- b) prekių įsigijimą Bendrijos viduje, įvykdytą pagal 20 straipsnį, ir tokiu įsigijimu laikomus sandorius pagal 21 arba 22 straipsnį;
- c) prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, išskyrus prekes ar paslaugas, kurios neapmokestinamos PVM valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, už kurias gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 194 straipsnį, jei prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo yra įregistruotas PVM mokėtoju, 195, 196 ir 197 straipsnius, ir
- d) prekių ir paslaugų įsigijimą, išskyrus prekes ar paslaugas, kurios neapmokestinamos PVM valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, už kurias tas asmuo privalo sumokėti mokestį pagal 194 straipsnį, jei prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo yra įregistruotas PVM mokėtoju, 195, 196, 197 arba 204 straipsnius.

Valstybės narės gali nustatyti, kad PVM mokėtojais įregistruoti apmokestinamieji asmenys neturi pateikti 264 straipsnyje nurodytų duomenų apie pirmos pastraipos b ir d punktuose nurodytus sandorius. Valstybės narės, kurios naudojasi šia galimybe, praneša Komisijai, o Komisija informuoja kitas valstybes nares apie:

- a) šios priemonės priėmimą prieš jai įsigaliojant;
- b) datą, nuo kurios ši priemonė nebetaikoma – prieš tą datą.

2. 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama valstybei narei, suteikusiai apmokestinamajam asmeniui PVM mokėtojo kodą, kurį jis naudojo sandoriui, su kuriuo ta informacija yra susijusi.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies a ir b punktų, apmokestinamieji asmenys, registruoti pagal XII antraštinės dalies 6 skyriaus 5 skirsnyje nustatytą specialią schemą, neturi teikti informacijos apie nuosavų prekių perdavimą ir sandorius, kurie laikomi įsigijimu Bendrijos viduje pagal 21 arba 22 straipsnį, susijusius su tomis pačiomis prekėmis.

10) 263 straipsnis pakeičiamas taip:

„263 straipsnis

1. 262 straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis apie kiekvieną atskirą sandorį perduoda apmokestinamieji asmenys, privalantys išrašyti sąskaitą faktūrą, susijusią su 262 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose nurodytais sandoriais, tuo metu, kai sąskaita faktūra yra išrašoma arba turėjo būti išrašyta.

Kai sąskaitą faktūrą išrašo prekes įsigyjantis asmuo arba paslaugų gavėjas apmokestinamojo asmens, privalančio išrašyti sąskaitą faktūrą, vardu, 262 straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys apie kiekvieną atskirą sandorį perduodami ne vėliau kaip per 5 dienas po to, kai sąskaita faktūra yra išrašoma arba turėjo būti išrašyta.

2. 262 straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis apie kiekvieną atskirą sandorį perduoda apmokestinamieji asmenys, kuriems turi būti išrašyta sąskaita faktūra, susijusi su 262 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nurodytais sandoriais, ne vėliau kaip per 5 dienas po to, kai gaunama sąskaita faktūra. Valstybės narės gali numatyti duomenų apie šiuos sandorius perdavimą tuo atveju, jei asmuo, kuriam turi būti išrašyta sąskaita faktūra, sąskaitos faktūros negavo laiku.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytus duomenis perduoda apmokestinamasis asmuo arba to apmokestinamojo asmens vardu trečioji šalis. Valstybės narės numato elektronines tokių duomenų teikimo priemones.

Valstybės narės leidžia perduoti šiuos duomenis, kurie atitinka Europos elektroninių sąskaitų faktūrų standartą ir jo sintaksių sąrašą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/55/ES, duomenis.

4. Bendras elektroninis pranešimas 1 ir 2 dalyse nurodytiems duomenims teikti nustatomas Reglamento (ES) Nr. 904/2010 58 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;

11) 264 straipsnis pakeičiamas taip:

„264 straipsnis

Pagal 263 straipsnį perduodami duomenys apima visus šiuos duomenis:

- a) prekių tiekimo, atlikto pagal 138 straipsnio 1 dalį, ir prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, išskyrus prekes ar paslaugas, kurios neapmokestinamos PVM valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, už kurias gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 194, 195, 196 ir 197 straipsnius, atžvilgiu – 226 straipsnio 1–4, 6, 7, 8, 11, 16, 17 ir , jei taikoma, 11a punktuose nurodytą informaciją;
- b) perdavimo, atlikto pagal 138 straipsnio 2 dalies c punktą, atžvilgiu – 226 straipsnio 1–4, 6, 7, 8, 11 ir 16 punktuose nurodytą informaciją;

- c) prekių įsigijimo Bendrijos viduje, įvykdyto pagal 20 straipsnį, ir tokiu įsigijimu laikomų sandorių pagal 22 straipsnį atžvilgiu – 226 straipsnio 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 16 ir 17 punktuose nurodytą informaciją;
- d) sandorių, kurie laikomi prekių įsigijimu Bendrijos viduje pagal 21 straipsnį, atžvilgiu – 226 straipsnio 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ir 16 punktuose nurodytą informaciją;
- e) prekių ir paslaugų, išskyrus prekes ar paslaugas, kurios neapmokestinamos PVM valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, už kurias gavėjas privalo sumokėti mokestį pagal 194, 195, 196, 197 arba 204 straipsnius, įsigijimo atžvilgiu – 226 straipsnio 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17 ir , jei taikoma, 15 punktuose nurodytą informaciją;

12) [išbraukta]

13) [išbraukta]

14) [išbraukta]

15) [išbraukta]

- 16) 265, 266, 267, 268, 269, 270 ir 271 straipsniai išbraukiami;
- 17) XI antraštinės dalies 6 skyriuje įterpiamas 2 skirsnis:

„2 skirsnis

Skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimai, taikomi valstybės narės teritorijoje apmokestinamųjų asmenų sau ir tarpusavyje vykdomam prekių tiekimui ir paslaugų teikimui

271a straipsnis

1. Valstybės narės gali reikalauti, kad jų teritorijoje įsisteigę ar PVM mokėtojai įregistruoti apmokestinamieji asmenys elektroniniu būdu jų mokesčių institucijoms siųstų duomenis apie prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, išskyrus nurodytą 262 straipsnyje, jų teritorijoje vykdomą sau arba kitiems apmokestinamiesiems asmenims.
2. Valstybės narės gali reikalauti, kad jų teritorijoje įsisteigę arba PVM mokėtojai įregistruoti apmokestinamieji asmenys elektroniniu būdu jų mokesčių institucijoms siųstų duomenis apie prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, išskyrus nurodytą 262 straipsnyje, kurį jų teritorijoje sau įvykdė jie patys arba jiems – kiti apmokestinamieji asmenys.

271b straipsnis

1. Jei valstybė narė reikalauja siųsti duomenis pagal 271a straipsnio 1 dalį, apmokestinamasis asmuo, privalantis išrašyti sąskaitą faktūrą, arba trečioji šalis to apmokestinamojo asmens vardu perduoda tuos duomenis apie kiekvieną atskirą sandorį tuo metu, kai sąskaita faktūra yra išrašoma arba turėjo būti išrašyta.

Kai sąskaitą faktūrą išrašo prekes įsigyjantis asmuo arba paslaugų gavėjas apmokestinamojo asmens, privalančio išrašyti sąskaitą faktūrą, vardu, 271a straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys apie kiekvieną atskirą sandorį perduodami ne vėliau kaip per 5 dienas po to, kai sąskaita faktūra yra išrašoma arba turėjo būti išrašyta.

2. Jei valstybė narė reikalauja siųsti duomenis pagal 271a straipsnio 2 dalį, apmokestinamasis asmuo, kuriam buvo išrašyta sąskaita faktūra, arba trečioji šalis to apmokestinamojo asmens vardu perduoda tuos duomenis apie kiekvieną atskirą sandorį ne vėliau kaip per 5 dienas po to, kai gaunama sąskaita faktūra. Valstybės narės gali numatyti duomenų apie šiuos sandorius perdavimą tuo atveju, jei asmuo, kuriam turi būti išrašyta sąskaita faktūra, sąskaitos faktūros negavo laiku.

3. Valstybės narės leidžia perduoti elektroninių sąskaitų faktūrų, kurios atitinka Europos elektroninių sąskaitų faktūrų standartą ir sintaksių sąrašą pagal Direktyvą 2014/55/ES, duomenis.

Valstybės narės gali leisti elektroninių sąskaitų faktūrų duomenis perduoti naudojant kitus duomenų formatus nei Europos elektroninių sąskaitų faktūrų standartas ir jo sintaksių sąrašas pagal Direktyvą 2014/55/ES, jei kitais duomenų formatais užtikrinamas sąveikumas su tokiu Europos elektroninių sąskaitų faktūrų standartu.

4. Valstybės narės, reikalaujančios perduoti duomenis pagal 271a straipsnį, gali apriboti tokios prievolės taikymo sritį ir ją taikyti tik tam tikrų kategorijų apmokestinamiesiems asmenims arba tam tikrų rūšių sandoriams. Jos taip pat nustato, kokius duomenis reikia perduoti.

271c straipsnis

Ne vėliau kaip iki 2033 m. kovo 31 d. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija, pateikia Tarybai tarpinę vertinimo ataskaitą dėl 3 skyriuje nustatytų elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo ir šiame skyriuje nustatytų ES vidaus ir nacionalinių skaitmeninių ataskaitų teikimo reikalavimų veikimo. Toje ataskaitoje Komisija:

- įvertina priemonių poveikį PVM surinkimo veiksmingumui ir PVM surinkimo atotrūkių mažinimui, mokesčių administratoriaus atliekamų patikrinimų skaičiui, taip pat administracinės naštos mažinimui ir apmokestinamųjų asmenų išlaidų taupymui;
- įvertina 262 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje valstybėms narėms suteiktos galimybės poveikį sukčiavimui PVM kitose valstybėse narėse ir centrinės PVM informacijos mainų sistemos (VIES) veikimui;
- įvertina su priemonių įgyvendinimu susijusias technines problemas, pavyzdžiui, klaidas, vėlavimus ir praleidimus, susijusius su sąskaitų faktūrų ir duomenų perdavimu;
- įvertina valstybių narių įdiegtas priemones ir paslaugas, kuriomis gali naudotis mokesčių mokėtojai, kad būtų sumažinta jiems tenkanti administracinė našta;

- įvertina galimus naujus technologijų pokyčius elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo ir skaitmeninių ataskaitų teikimo srityse;
- atitinkamai įvertina tolesnių priemonių poreikį ir prireikus dėl tokių priemonių pateikia atitinkamą pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

18) 273 straipsnis pakeičiamas taip:

„273 straipsnis

Valstybės narės gali nustatyti kitas prievoles, kurias jos laiko būtinomis siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai renkamas PVM ir užkertamas kelias sukčiavimui, atsižvelgdamos į reikalavimą vienodai traktuoti apmokestinamųjų asmenų vykdomus sandorius šalies viduje ir tarp valstybių narių ir jeigu dėl šių prievolių valstybių narių tarpusavio prekyboje neatsiranda su sienų kirtimu susijusių formalumų.

Pirmoje pastraipoje numatyta galimybė negalima remtis siekiant nustatyti papildomas sąskaitų faktūrų išrašymo prievoles, be nustatytųjų 3 skyriuje, arba įgyvendinti naujas bendras papildomas prievoles teikti sandoriais grindžiamas ataskaitas prekių tiekimo ir paslaugų teikimo arba prekių ir paslaugų įsigijimo tarp PVM mokėtojų ir registruotų apmokestinamųjų asmenų Sąjungoje atžvilgiu, be nustatytųjų XI antraštinės dalies 6 skyriuje. Vis dėlto valstybės narės gali reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys saugotų duomenis apie savo sandorius tam, kad pareikalavus tuos duomenis pateiktų PVM deklaracijai parengti arba auditui atlikti. Valstybės narės, kuriose 2024 m. sausio 1 d. buvo bendroji prievolė teikti sandoriais grindžiamas ataskaitas prekių tiekimo ir paslaugų teikimo, išskyrus nurodyto 262 straipsnyje, atžvilgiu, gali toliau taikyti tas ataskaitų teikimo prievoles, kol neįdiegs prekių tiekimo ir paslaugų teikimo skaitmeninių ir tikralaikinių ataskaitų teikimo sistemos, atitinkančios XI antraštinės dalies 6 skirsnio 2 skirsnio nustatytus reikalavimus.

Valstybės narės, kuriose 2024 m. sausio 1 d. buvo bendroji prievolė teikti sandoriais grindžiamas ataskaitas prekių ir paslaugų įsigijimo, išskyrus nurodyto 262 straipsnyje, atžvilgiu, gali toliau taikyti tas ataskaitų teikimo prievoles, kol neįdiegs prekių ir paslaugų įsigijimo skaitmeninių ir tikralaikių ataskaitų teikimo sistemos, atitinkančios XI antraštinės dalies 6 skyriaus 2 skirsnyje nustatytus reikalavimus.

Valstybės narės gali ir toliau reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys saugotų duomenis apie savo sandorius tam, kad pareikalavus tuos duomenis pateiktų PVM deklaracijai parengti arba auditui atlikti.

Valstybės narės gali nustatyti prievoles teikti ataskaitas dėl sandorių, kuriems netaikomos XI antraštinės dalies 6 skyriuje nustatytos prievolės teikti ataskaitas.“

5 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

0. Įstatymus ir kitus teisės aktus dėl šios Direktyvos 0 straipsnio 1 ir 2 dalių valstybės narės gali taikyti nuo [OL: prašom įrašyti šios direktyvos įsigaliojimo datą]. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2026 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2027 m. birželio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 2 straipsnio.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2027 m. liepos 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2028 m. birželio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 3 straipsnio.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2028 m. liepos 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

4. Valstybės narės ne vėliau kaip 2030 m. birželio 30 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 4 straipsnio.

Tas nuostatas jos pradeda taikyti 2030 m. liepos 1 d.

Tačiau valstybės narės, kuriose 2024 m. sausio 1 d. yra nustatyta nacionalinė prievolė teikti skaitmenines tikralaikės sandoriais grindžiamas ataskaitas arba kurioms pagal 395 straipsnį anksčiau nei 2024 m. sausio 1 d. buvo suteiktas leidimas nustatyti tokią prievolę, arba, jei toks leidimas nebuvo būtinas, kurios anksčiau nei 2024 m. sausio 1 d. yra priėmusios nacionalinės teisės aktus, kuriuose numatyta nustatyti tokią nacionalinę prievolę teikti skaitmenines tikralaikės sandoriais grindžiamas ataskaitas, 4 straipsnio 3 dalies nuostatas, susijusias su 218 straipsniu, ir 4 straipsnio 17 dalies nuostatas, susijusias su 271a ir 271b straipsniais, pradeda taikyti ne vėliau kaip 2025 m. sausio mėn., tiek, kiek tai susiję su nacionalinių elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymu ir ataskaitų teikimu. Jei atlikus 271c straipsnyje nurodytą vertinimą nustatoma, kad esama trūkumų, Komisija įvertina tolesnių priemonių poreikį ir prireikus pateikia atitinkamą pasiūlymą atidėti šį terminą, kol tie trūkumai bus pašalinti.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

5. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

7 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas / Pirmininkė